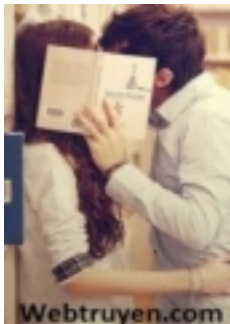

Định Mệnh Hôn Nhân

Contents

Định Mệnh Hôn Nhân	1
1. Chương 1: Định Mệnh	1
2. Chương 2: Chương 2	6
3. Chương 3	12
4. Chương 4	31
5. Chương 5	37
6. Chương 6	45

Định Mệnh Hôn Nhân

Giới thiệu

Thêm một câu truyện nằm trong chuỗi truyện teen dành cho các bạn trẻ. Một câu truyện cũng đề cập

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-hon-nhan>

1. Chương 1: Định Mệnh

- Aaaaaaaa _Hoàng loạt âm thanh thật dài phát ra từ phòng 301 của một khách sạn năm sao.
- Anh....anh....là....ailàm gì ở đây?? _Nó ngạc nhiên khi thấy hấn nằm cạnh nó.
- Hấn chợt thức khi nghe tiếng hét của nó. Hấn ngạc nhiên nhìn nó.
- Cái này tui hỏi cô mới đúng chứ sao hỏi tui???
- Sao tui biết chứ?? Anh....anh....!
- Cái gì? vô phòng người khác mà còn thế nữa hả? _Hấn gắt và lạnh lùng
- Đúng là ko hơi đâu cãi với anh! Biến thái _nó nói lè lưỡi và bước xuống giường nhưng....

-Aaaaaaaa!Sao.....sao.....tui.....lại.....mặc.áo.....anh.....vậy?_Nó hét lên đầy lo lắng

Nhìn nó bây giờ trên người mặt áo sơ mi màu trắng có viền quanh cổ màu đen phủ xuống gối.Nó bây giờ rất ư là sexy,Hắn chợt nhìn thấy nó,Nhưng hắn bây giờ cũng chẳng có gì....

- Cô/anh đã làm gì tui hả?_Cả hai đồng thanh

- Huhuhuhuhuanh....anh...đã.....huhuhuhu_Nó òa lên khóc.Nó là con bé lúc nào cũng cười nhưng hôm nay nó đã khóc.Nước mắt lăn dài trên hai má....

Hắn ko biết nói gì ngoài cách nhìn nó khóc “Thật ra mọi chuyện là sao đây??Mình đã với cô bé đó sao??”.Hắn chợt tỉnh khi nghe nó hét:

- GIỜ TÍNH SAO ĐÂY HẢ?_nó hét lên nước mắt thật dài.

- Làm sao là làm sao?_Hắn bối rối

- Huhuhu làm sao đây??huhu

- CÔ NÍN ĐI!KHÓC LÀM ĐƯỢC GÌ HẢ?_Hắn hét làm nó giật mình.

- Sao anh lại ****tui chứ?_Nó ngược lên hai mắt long lanh

Hắn bất ngờ ôm nó vào lòng,làm nó bối rối cũng trong vòng tay hắn.Bình yên là cảm giác nó nhận từ hắn.Hắn thì ko biết mình đang làm gì nữa nhìn nó khóc hắn cảm giác gì đó tội lỗi vì hắn mà nó trở nên như thế.

“CẠCH....CẠCH” Là tiếng mở cửa làm nó và hắn giật mình.Bước vào là papa nó với 1 người phụ nữ xinh đẹp.

- Con trai...con đã....._Mama hắn chạy vào nhìn thấy nó trên bộ dạng thế.Ko nói nên lời....

-Như.....con....._Tiếng papa nó nghẹn ngào!

- Con.....con.....ko có gì đâu papa_Nó nói là lắc đầu lia lịa.

- Ko có gì thật mà mẹ_Hắn cũng lên tiếng phá tan sự nghi ngờ của hai bậc phụ huynh.

- Thui! về nhà rồi nói chuyện ở đây mọi người nhìn thấy ko hay_Mama hắn lên tiếng phá tan ko khí ngột ngạt Nó và hắn gật đầu làm theo....

- Vậy hai con thay đồ đi!_Mama hắn nói và quay đi cùng papa nó.

Chiếc xe màu đen dừng lại căn biệt thự khá lớn,nó cùng mọi người bước xuống nhà.Căn nhà rộng ,trông rất nhiều cây xung quanh.Thiết kế trang nhã,mọi bức tường được điêu khắc tinh vi,có nét cổ điển.

Nó và papa ngồi trên chiếc sofa màu bạc,mama và papa nó nói cười rất vui vẻ như cả hai đã quen từ rất lâu.“huhuhuhu tại sao?mình lại....như thế chứ?huhuhuhu”Nó khóc nhưng ko ai nhìn thấy nước mắt cả.

- Giờ chúng ta quyết định như thế nhé anh Phạm!_Mama hắn nói và cười rõ tươi.

- Ukm! vậy chào nha!tui và cháu về trước có gì gặp lại sau?chào chị_Papa nó nói và cúi chào,nó cũng chào theo.

Bước về tới nhà,nó chạy tụt lên phòng để tắm.Nó suy nghĩ đến ngày hôm nay” huhuhu mình đã làm chuyện đó với tên biến thái đó sao?huhu sao có thể chứ!huhu”.1 giọt...2 giọt...nước mắt nó lại rơi hòa vào dòng nước nóng đang xả xuống.

- Chị hai!Papa kêu chị xuống nhà nói chuyện kia!_Tiếng bé Trúc làm nó giật mình.

- Ukm!Chị xuống ngay_Nó lên tiếng.

Nó mặc chiếc váy ngủ có in hình gấu poca,trông đáng yêu.Hai nó hơi đỏ vì khóc quá nhiều,mỉm cười nhẹ vàng ỏi cạnh em nó.

- Có chuyện gì hả papa?_Nó lên tiếng khi đã ngồi yên vị trí

- Chuyện hôm nay xảy ra rồi nên ta ko trách con nữa nhưng ta sợ chuyện này đồn ra bên ngoài thì ko hay cho con và gia đình hai bên. Nên ta quyết định....._Papa nó ập úng

-....._Nó tròn xoemắt nhìn papa nó

- Con sẽ lấy chồng, con trai của tập đoàn Triệu Hoàng, người con đã gặp hôm nay...._Papa nó dứt lời

- Cái gì? Con lấy cô/hắn ta ha??_Tiếng hét của nó và hắn cùng vang lên dù ở hai nơi khá xa. (t/g hai ông bà này thần dao cách cảm ghê nhỉ)

- Ko nói gì nữa ta đã quyết con tự suy nghĩ đi_Papa nó quay lưng bỏ lên phòng

- Papa/mama_Và tiếng gọi đầy bất lực của 2 người

Nó ôm mặt bỏ chạy lên phòng, khóc nức nở khóc thật to cho papa và mọi người nghe thấy. Nó bật dậy với cái bóng đèn sáng trên đầu "Tại sao mình lại thua papa chứ? Làm sao mình lấy hắn được... ko thể nào nhưng mình sẽ cho hắn ta 1 cuộc sống thật " BÌNH HẠN " Hehe " Nó mỉm cười gian ơi là gian, lấy tay lau nước mắt dần dần chìm vào giấc ngủ....

Hắn thì ngồi yên trên nền nhà... im lặng và im lặng là ko gian lúc này. Dù là con trai duy nhất nhưng chưa bao giờ hắn ko nghe lời mama mình. Và hắn cũng chấp nhận lấy nó.

Như định mệnh đã an bài cho nó và hắn, mỗi người sinh ra đều chỉ dành cho 1 người duy nhất mà thôi.....

Chap 2 : Bắt ngờ

Hôm nay trời thật đẹp, nắng xuyên qua khung cửa sổ nhảy múa cùng nó. Nó đã 5 từ rất xóm làm cảnh ha ai nấy cũng bắt ngờ, nó cười nói vui vẻ như chưa có gì xảy ra.

- Con chào cả nhà!_Nó cười toe bước xuống nhà

- Hihi ukm! ăn sáng nha con!_dì nó dịu dàng

- Thôi ạ! con ăn ở trường cũng được_Nó cầm cặp bước ra

- Hôm nay, Khang sẽ học với con đó_Papa nó nói với theo

Nó bước đến trường trong bộ dạng hơi mệt mỏi. Đang lên lầu thì nghe tiếng Thy làm nó giật mình quay lại cười nhẹ.

- Như! hôm qua bà đi đâu tui với ông Trường tìm bà quá trời lun í_Thy vỗ vai nó

- Hihihi Sr nha! tui có chuyện mà_Nó cười van xin

- Nói chuyện vui về quá ha! tui nhớ hai bà quá àk_Trường chạy tới ôm nó và Thy

- Thấy ghê hong? Vào lớp tui kể cho nghe chuyện này nè_Nó nói kéo hai đứa đi

Trước cổng trường nó, chiếc xe màu trắng dừng lại. Bước xuống xe là một người con trai cực kì nổi bật trên bộ đồng phục, nhìn cực cold. Mặt lạnh lùng, ko chút cảm xúc.

- HOTBOY KÌA TUI BÂY GIỜ IIIIII_Tiếng NS la lên

- Đẹp trai quá_Các NS khác

Và hoàng loạt các từ khác vang lên. Hắn ko để ý cũng chẳng thèm nhìn mọi người xung quanh cái nào.

Trong lớp nó, nó và hai đứa bạn ngồi "tám" miệt mài. Nó kể cho hai đứa bạn nghe "thành tích" của ngày hôm qua.

- HẢ? CÁI GÌ? BÀ LẤY CHỒNG SAO?_TRƯỜNG HẾT LÊN LÀM Nó và Thy bịt miệng lại nhưng ko kịp nữa. Cả lớp nhìn nó như sinh vật lạ....

- Nói nhỏ thôi sợ lớp ko nghe thấy hử?_Thy lườm Trường

----- Post added at 06:57 PM ----- Previous post was at 06:56 PM -----

-Rồi giờ bà chịu lấy chồng hả?_Trường sợ sệt hỏi nó, Thy nhìn nó chờ đợi.

- hihi chứ saonữa....nhưng ko dễ dàng thế đâu..._Nó cười gian

Thy và Trường cũng im lặng nhìn nó vì quá hiểu con bạn nó sẽ ko tha cho hắn dễ dàng thế đâu“Haizzz.....ko biết người con trai xấu số đó là ai đây ta?”Thy chau mày với dòng suy nghĩ.

....Reng.....Reng.....Reng.....Tiếng chuông vào học làm nó giật mình.Ai về bàn nấy,nó và Thy ngồi cùng bàn,Trường ngồi bên dưới hai đứa nó.Bỗng bà cô bước vào cười nụ cười khá“xinh”làm cả lớp nổi cả da gà(t/g cũng vậy nè!)

- Cả lớp trật tự!Lớp hôm nay có thành viên mới!Em vào đi!_Bà cô nói và quay chỉ về phía cửa.Một người con trai có khuôn mặt rất ư là baby xuất hiện,toát lên một vẻ lạnh lùng.Làm cả lớp nó“Chết mệt”(t/g chảy máu cam rồi nè)

- Em giới thiệu với cả lớp đi_Tiếng bà cô phá tan ko khí hiện tại,Lớp nó nhốn nháo như chợ.NS thì gương mộ mắt trái tim,làm dáng....còn Nam sinh thì nhìn hắn “cảm tình”.

Nó thì tỏa ra bình thường(vì biết rồi mà) Trường và Thy thì “hơi bị bất ngờ”vì hắn khá đẹp trai.

- Mình tên Khang rất vui được học cùng các bạn!_Hắn nói kèm theo nụ cười “khuyến mãi” ấy bạn nữ nữa nhá!Dù câu nói ko có gì mà lớp nó NS muốn té xỉu vì ngất ngây.

- Em ngồi kế Trường nhá!Bàn tư_Vừa nói vừa chỉ vào phía ba đứa nó.

Hắn thản nhiên bước xuống bàn,ngồi xuống vẻ mặt lạnh lùng khác hẳn với lúc nãy.Nhìn nó và cười đểu vô cùng kèm theo lời thách thức làm nó tức xì cả khói.“Hihi cười đi!sa này sẽ ko được cười nữa đâu cưng nhá!hehehe”Bỗng nó cười phá lên với dòng suy nghĩ của mình làm cả lớp nhìn nó n hự người trốn trại.

- Như!mọi người nhìn kia!đừng cười nữa!_Thy nắm áo nó kéo keo

- HẢ?HẢ?CÁI GÌ?_Nó giật mình hét lớn

- Em muốn ra khỏi lớp ko?Nếu ko thì im lặng cho tui giảng bài _Bà cô mặt “hằm hằm như thịt bằm nấu cháo” nhìn nó.

Hắn cười nhếch mép khi thấy nó bị ****,Nó cũng chả vừa liếc xéo hắn rồi quay lên.Làm vẻ mặt hối lỗi với bà cô thân yêu.

- Cô cũng thuộc dạng trốn viện hả?_Hắn nói nhỏ vào tai nó.Làm nó muốn ọc hết cả máu.

.....Reng.....Reng.....Reng.....Tiếng chuông kết thúc tiết học vang lên.Nó lôi hai đứa bạn đi học vì đối quá sang giờ có an gì đâu.

Nó đang tung tăng cùng Thy thì bị một ai đó chặn đường nó lại.Nó ngược lên nhìn hắn,Máu sôi lên dần dần....

- Ê!Nhìn gì mà nhìn dữ vậy!Tránh ra đi_Nó nói với vẻ tức giận làm hai má đỏ lên xinh thật xinh.Lông mi dài cong vút mỗi khi nheo lại.

“Thình.....thịch.....thình.....thịch”Trái tim nó và hắn đang chạy marathon“Mình bị bệnh gì sao nhỉ?sao tim đập nhanh vậy nè!con bé này có điện sao làm mình như thế này chứ!”hắn thoáng bối rối khi nhìn nó.“Nhìn kĩ hắn ta cũng đẹp trai chứ?ủa?ko đang nghĩ gì đó Như à!hắn là kẻ thù của mày đó”Nó vội xua đi những dòng suy nghĩ.

- Thôi kệ hắn ta đi!Mình sáng đi tui đói rồi nè!_Thy phá tan ko khí căng thẳng.

- Ukm!tui cũng đói rồi!đi ăn đi!_Trường cũng nũng nịu

Nó quay đi bỏ mặt hắn thì bỗng nhiên có bàn tay nắm nó lại là hắn nắm lấy tay nó.....

- LÀM GÌ MÀ NẮM TAY TUI VẬY?QUEN BIẾT GÌ KO HẢ?HẢ?HẢ?_Nó hét làm mọi người nhìn nó và hắn.

- Cô làm gì ghê thế!tui muốn nói chuyện với cô_Ko để nó trả lời hắn đã lôi nó đi xềnh xệch,Nó ghét nhất là ai nắm tay nó mà còn lôi đi như vậy....đặc biệt là con trai,cũng mai nó kiểm chế ko thôi nó đã đánh hắn chết rồi....

Thy và Trường làm mặt khó hiểu nhìn nó bị hấn lòi đi....

- Sao để tên đó kéo Như đi như thế hả? _Trường nói làm mặt khó hiểu có chút buồn.

- Trời à! ko có gì đâu? Như nhà ta ko dễ ăn hiếp đâu? _Thy cười

Rồi cả hai quay bước đi để nó tự xử lí hấn. Nó và hấn bây giờ thì bị hấn kéo xuống sân sau trường, chỉ có nó với hấn.

- Bây giờ cô muốn sao hả? _Hấn bỏ tay nó hỏi

- Muốn gì là muốn gì! Ậu! Ậm! biết hok hả? _Nó xoa xoa cánh tay

- Vậy là cô sẽ lấy tui hả? _Hấn nhăn trán hỏi nó

- Chứ sao nữa CHỒNG YÊU _Nó kéo dài từ CHỒNG YÊU làm hấn điên lên

- Được! CHỒNG BIẾT RỒI VỢ YÊU _Hấn cũng làm nó tức

- Hihi hãy đợi đây _Nó ghênh mặt

- Ok! cô cũng cẩn thận... _Hấn cười gian

“Tui mà sợ anh sao? hãy xem tui sẽ làm anh như thế nào nhá!” Nó cười tự tin “hehe Cô sẽ chết với tui”. Nó quay đi vào lớp bỏ hấn đứng ngay đó. Hấn móc điện thoại ra và gọi cho ai đó.

- Con đồng ý! Nhưng con muốn ở riêng!

-

- Vâng ạ! vậy chiều nay con về.

Hấn cúp máy cười ranh mãnh “Tui sẽ làm cô bỏ cuộc” và cười nụ cười chiến thắng.....

.....Reng.....Reng.....Reng..... 4 tiết học trôi qua nhanh chóng. Nó xách cặp bước ra ngoài.

- Như! ăn kem ha! _Tiếng Thy

- Ăn kem hay ngắm anh Hưng đây? _Trường chọc Thy. Anh Hưng là chủ quán kem

- Xí! kệ tui à! đi hén Như

- Ukm đi thì đi

Cả 3 đứa đang tung tăng, mà thực ra chỉ có hai thôi nó và Thy còn Trường đi phía sau “bảo kê” cho hai đứa bạn

- Nè! đợi đã.... _Tiếng hấn từ đâu vọng ra

- Cái gì nữa đây _Nó mệt mỏi trả lời

- Ba cô kêu cô về với tui kìa!!!!

- Ba tui??? với anh??? sao ba tui ko gọi tui chứ? anh dụ tui à! _Nó chu môi lên cãi làm tim ai xao xuyến....

————- Post added at 06:58 PM ———— Previous post was at 06:57 PM ————

- Tui ko rảnh đi dụ con ngốc như cô! _Hấn đáp chọc nó

- Ai ngốc chứ! ko thèm cãi với anh _Nó đáp móc điện thoại ra xem

15 Cuộc điện thoại nhờ của papa nó, gạt đầu tin hấn. Nó quay sang hai đứa bạn làm vẻ nũng nịu, tiếc nuối đến tội nghiệp.

- Sr hai ông bà nha! Chắc tui phải về rồi!!!

- Ukm! Chứ biết sao? _Thy cũng nũng nịu theo nó

- Thôi cho em xin!nhõngnhẽo quá!Hôm nào đi ăn cũng được mà,giờ thì về đi nha _Trường nháy mắt và kéoThy đi(để lại mắc công khóc nữa àk).Trường lúc nào cũng vậy,luôn “giảivây”cho nó trong tình huống khó khăn của Thy.

Nó và Hấn cùng lên xecủa papa nó đợi sẵn.Chiếc xe chạy trên đường,bên trong xe ko ai nói với ai tiếngnào cả,ko khí “căng thẳng” bỗng xe dừng lại tại nhà hấn.Mọi người đãđến đông đủ.Nó bước vào cuối chào mọi người.....

Ai cũng nói chuyện vuivẽ,ko khí tràn ngập tiếng cười,Nó cũng thấy thoải mái theo.Bỗng papa hấn làmvẽ mặt nghiêm nghị nói....

- Bữa tiệc hôm nay,làgiúp cho hai gia đình thân thiết với nhau hơn,và còn một điều nữa mà hai bêngia đình đã đồng ýtụi con sẽ ra ở riêng tự lập.....

Papa hấn cười khi nóixong.....“Đùng” Nó nghe như sét đánh bên tai“Mình sống chungvới tên này sao?mỗi ngày gặp hấn sao?huhu”Nó khóc trong suy nghĩ,Và nếu lànà nó thì nó sẽ la lên khóc,nhưng đây là nhà hấn ko thể làm được nên cố gắngra vẽ bình thường.

Hấn thì cười ranh mãnhnhìn nó“Cô sẽ chết với tui.hehehe”.....Nó tức muốn điên khi thấy hấncười“oh!!!Mình hết chịu nổi cái tên này rồi,thế mà còn cười như điên thếsao?”Nó nghĩ và đập chân hấn 1 cái thật đau....

Mọi người nói cười vuivẽ đâu ai hay biết rằng ở phía dưới bàn có cuộc chiến thầm lặng đang diễnra....Mọi người vui vẽ chào nhau ra về,nó chẳng vui gì cả.Bước lên nhà nhưngười mắt hờn,nằm trên chiếc giường nhớ về vẽ mặt của hấn“haizzz.....saocai tên này cứ hiện ra hoài vậy nè”vội đi tắm để quên cái mặt đáng ghétcủa hấn.

Nó nằm trên giường chẳngsao ngủ được nghĩ tới ngày mai nó phải sống cùng hấn thì ko thể nhắm mắt....Dìnó bước vào cầm trên tay cốc sữa nóng cho nó

- Con ngủ rồi hả?_Tiếngdì nó hỏi khi thấy nó nhắm mắt

-_Nóim lặng nhắm mắt lại

Thấy nó đã ngủ dì nó đặtcốc sữa lên bàn,lấy chăn lên cho nó,thơm nhẹ trán nó.Đêm nào dì nó cũng làm nhưthế hết,nó biết dì nó rất thương nó dù nó ko phải do dì sinh ra nhưng từ nhỏ dìluôn chịu nó hết mực.Nó cũng yêu dì nó nhưng nó ko thể nào kêu bằng mẹ vì đốivới nó người mẹ đã khuất luôn là người nó quý trọng nhất.Bà đã hi sinh bản thânđể sinh nó ra...

- Nó ngủ rồi hả?_Tiếngpapa nó hỏi

- Vâng!Chắc nó socklắm!Mình làm vậy có quá đáng ko?_Dì nó nhìn nó âu yếm

- Ko có đâu!rồi nó sẽbiết làm gì mà _papa nó nói và đi về phòng,dì nó nhẹ nhàng đóng cửa.

Nó nằm đó miên mang suyngĩ rồi ngủ quên lúc nào cũng ko hay nữa.....Trong giấc mơ có nó và hấn....

2. Chương 2: Chương 2

Buổi sáng xớm ,nó đangnằm say sưa trên chiếc giường thân yêu,thong thả ngủ vì hôm nay là chủ nhật nênđược nghỉ.Nắng xuyên qua khung cửa sổ vào khuôn mặt nó thật đáng yêu.

- Hai ui!!dậy kìa,đi quanhà mới kìa!!_Bé Trúc lon ton chạy vào đánh thức nó.

-_Đáplại Trúc là sự im lặng,nó ko nghe thấy gì

- THỨC DẬY!CHỒNG CHỊ ĐẾNKÌA!_Bé Trúc hét lên

Nó bật dậy nhưng ko phảivì tiếng hét mà là “Chồng chị”,nó ngược lên nhìn Trúc tóc tai bù xừnhư một người điên.

- Hả?hả?cái gì?_nó luôn cuốn làm Trúc bật cười lớn

- Hahahahahaha.....

Thế là nó và Trúc chạy vòng vòng phòng,la oai oái.Trúc thì cười sặc sụa bà chị,Hai chị em lúc nào cũng đùa giỡn như con nít.Nó rất thương Trúc dù ko phải là em ruột của mình

Hai người đuổi nhau mệt quá.Bé Trúc chạy xuống nhà.Nó cũng chạy vào phòng vệ sinh làm VSCN xong nó bước xuống nhà.Chiếc váy ngắn trông cực yêu ,mái tóc màu hạt dẻ cột 1 bên nhìn dễ thương lắm....

- Con gái ba càng lớn càng xinh _Tiếng papa nó nói và cười

- Chứ sao nữa ba!hôm nay gặp chồng mà!_Bé Trúc chọc nó làm nó đỏ mặt

- Thôi!chọc chị hoài à!lăn sáng đi con _Dì nói và bê thức ăn ra

- Vâng ạ!cảm ơn dì _Nó ngồi xuống bàn và ăn

Cả nhà nó nói cười rôm rả,Nó và Trúc thì “tranh luận” suốt buổi ăn.Lâu lâu chỉ nghe tiếng dĩa và tiếng cười của papa nó.

Nó thu xếp quần áo gọn gàng lên chiếc xe papa đợi sẵn.Nó và tài xế của papa nó rời khỏi nhà.Chiếc xe dừng lại tại ngôi nhà,một chiếc xe khác cũng dừng kế bên.Bước xuống xe là hấn.

Nó và hấn há hốc mồm nhìn căn nhà,ngôi nhà nhỏ nhưng được trang trí khá đẹp cạnh cối xung quanh mát mẻ....Nó cùng hấn bước vào căn nhà,bên trong nhà trang trí khá đơn giản.Cái tivi to nằm ngay phòng khách trên bộ sofa màu nâu,phía trong là nhà bếp,đủ để tủ lạnh,bàn ăn,bếp và một số vật dụng khác khá gọn gàng.

Nó chẳng thèm quan tâm,việc bây giờ nó quan tâm là phòng ngủ nó sẽ ngủ ở đâu,nó ngược lên nhìn thấy bậc cầu thang.Vội bước lên và chạm mặt hấn.Nó lườm hấn thật sâu....bước đi

Xung quanh chỉ có 1 phòng duy nhất,phía bên là một vài chậu hoa cảnh rất đẹp.Nó nhìn người tài xế của papa nó...

- Tiểu thư và cậu chủ sẽ ngủ ở phòng này _Người tài xế rụt rè nói và chỉ về phòng trước mặt nó.

- Tui ngủ với cô/anh tasao? _Hai người đồng thanh

- Vâng!ông bà chủ nói thế!hành lí ở dưới nhà!xin phép tiểu thư tui về _nói xong bỏ đi bỏ lại nó và hấn đứng nhìn nhau

Nó chạy vào phòng tính đóng cửa lại thì một bàn tay của ai đó kéo cánh cửa ra,

- Tính ngủ mình hả?ko để đâu? _Hấn ngهنh mắt nói

- Xí!Chứ bây giờ sao hả?ko lẽ ngủ chung? _Nó chu môi cãi

- Được đó!cô hiểu tui ghê nhỉ? _Hấn cười gian và tiếng về phía nó

- Nè!nè!anh làm gì vậy hả? _nó lùi lại phía sau

- Dù gì chúng ta cũng....rồi mà!hehe _hấn cười gian tiến tới

Nó lùi lại nhưng ko còn nữa,nó đã sát vào tường.“Thình....thịch....thình....thịch”trái tim nó đang rung lên từng đợt.

- Ko thèm!cất đồ ko được sao? _hấn bước đi về phía tủ.Nó thở phào nhẹ nhõm.“Quái!!saomình nóng vậy nè!”hấn thắc mắc.

Nó cất quần áo và dọn dẹp căn phòng.Một lát người vì đó giờ có làm đâu.Đang nằm trên giường nó nghe tiếng hấn vọng lên.

- Xuống nấu cơm tui đói rồi!

Nó bật dậy đi xuống thấy hấn đang xem tivi,máu nó sôi lên và phun châu.....

- Tại sao tui phải nấu chứ?nếu đói tự đi mà nấu...._nó chóng hong nói

- Tui ko biết nấu!mà cô là vợ mà phải nấu cho chồng ăn chứ?_hắn nói mắt ko rời tivi

- Ai là vợ anh hả?mơ đi nhá!

- Tui ko biết tui đói rồi

- Anh....._Nó định cãi lại nhưng chuông điện thoại nó vang lên

-Con nghe nè

-

- Nhỏ quá ba àk!mà lại ngủ chung với anh ta nữa?

-

- Hồng dám đâu ba!!_nó quay sang hắn lè lưỡi

-< ukm!con=“” phải=“” nấu=“” cơm=“” đó=“” cho=“” hai=“” đứa=“” ăn=“” đó!=“”>

- Ô!!!!!!sao kỳ vậy????

-

- ba!....._“tút.....tút....tút.....”Nó hét lên khi chưa kịp nói gì hết .Về mặt bí xị bỏ xuống nhà bếp.hắn thì ngồi cười khúc khích khi thấy nó như thế!

- Bây giờ thì nấu ăn đi!vợ yêu?_Hắn chọc nó

- Gì chứ??anh tin tui giết anh hong?_nó định đánh hắn nhưng sao cảm thấy vui vui khi hắn gọi vợ yêu

- Hihi tui lên phòng_hắn bỏ lên phòng,nó đứng ngơ ngác

Cuối cùng thì nó cũng chịu vào bếp nhưng biết nấu gì chứ?Nó nhìn quanh rồi thở dài“haizzz....biết nấu gì đây?huhuhu”

Chợt điện thoại nó reo lên,là Thy nó mỉm cười bắt máy,Thy giỏi nhất là nấu ăn mà...

- Tui nghe nè!

-

- Hixhix tui phải nấu ăn!mà bà biết rồi tui thì....._nó ấp úng

-

- Huhu giờ chọc tui nữa?

-< thôi!thôi!bây=“” giờ=“” tui=“” nói=“” gì=“” bà=“” làm=“” theo=“” nha!=“”>

- ok!thương bà nhất!

Sau cả tiếng đồng hồ nó vật lộn với cái bếp cuối cùng cũng thành công,lau hết mồ hôi,bàn tay băng bó tùm lum(t/g đúng là khi tiểu thư vào bếp mà)

- Ăn cơm nè!_Nó với lên gọi hắn

- Wou!cô làm đó hả?_Hắn nhìn bàn thức ăn

- Chứ sao nữa?_Nó tự tin

- Ăn được chứ?_Hắn hỏi ngu ngơ làm chút nữa là nó té xỉu vì chơi với

- Sao ko được!ăn thử đi!_Nó chớp chớp mắt nói

Thấy nó vậy hắn ngồi xuống bàn,tạm tin nó.Nó xới cho hắn cả bát cơm...và hắn ăn miếng đầu tiên.

- Ơ!đây là cái gì đây!thức ăn hay chè_Hắn ọc ra hỏi

- hì hì Chắc tui lộn_ nó cười ngây thơ

Rồi nó gấp miếng khác bỏ vào bát hăn,nhìn hăn cười hiền.Hăn cũng bỏ vào miệngvà....

- Qe!Đừng nói là cô lộn đường với muối nha!_Hăn nhìn nó

- Tui....tui lộn mà!

- Thật ra cô biết nấu ăn ko hả?

- Tui...tui....ko....biết!!!!!!_Nó nói lí nhí

- Thất là.....hết nói nổi..._hăn lắc đầu ngán ngẩm

- Anh hay quá!nấu ăn khó lắm mà!!!!

- Thui ăn mì gói đi!

- Tui....nấu hả?_Nó chỉ vào mình

- Chứ ai?mà...đừng nói là ko biết nấu mì gói nha!!!!_Hăn nhìn nó nghi ngờ

- Biết sao ko?anh làm như tui tệ lắm ko bằng!

Nó lon ton xuống bếp nấu mì gói.Hăn nhìn theo nó mỉm cười vì sự ngây thơ ,đáng yêu của nó.....

Nó đang nấu mì nó tức hăn muốn xì khói “cái tên chết bầm!!!!mình nấu ăn như thế mà còn chê!!Cònkinh thường mình ko biết nữa chứ???mình sẽ trả thù”Nó chạy lên tủ thuốcclấy ra 1 viên thuốc khá đặc biệt và bỏ vào tô mì hăn....

- Giờ ăn tối rồi!!Giờ ăn tối rồi_Nó bê hai tô mì và hát

Hăn thấy vậy ngồi xuống bàn.Nó nhìn hăn cười hiền làm vẻ đáng yêu....

- Anh ăn đi!!Tui sr chuyện hồi nãy_Nó nhìn hăn hỏi lỗi(t/g bà này ghê quá)

- Ko có gì đâu_Hăn cười nhìn nó“quái...sao hiền vậy ta??Phải lúc trước nhưvậy thì tốt sao???”Nghĩ thầm và hăn đã ăn mì.

Nó nhìn hăn ăn mà cười khúc khích“hehe trả thù đượcrồi...là...lá...la”Nó hát thầm....Ăn xong nó đi rửa bát hăn thì nằm xemtivi.Nó bước đến gần hăn cười nói

- Tui đi tắm đây!!

- Ukm!nhanh lên nha!_Hăn nói với theo khi nó lên lầu

Nó tắm và đang hát vu vơ,nó thích thú tắm thật lâu,ngâm mình trong dòng nướcấm....và nó cũng đang đợi hăn....

- Mở cửa!mở cửa!_Hăn đập cửa kêu

- Tui đang tắm mà!_Nó nói vọng ra cười

- Nhanh lên đi!tui chịu hết nổi rồi!

- Tui đang tắm sao nhanh được chứ?

- Cô ko mở cửa là tui xông vào đó!chịu hết nổi rồi!_Hăn ôm bụng đe dọa nó

- Từ từ!tui ra!_Nó vội thay đồ nhưng với vận tốc thật chậm

- Nè!nhanh đi!

- Xong rồi...._nó chưa kịp nói hết câu thì hăn đã chạy vào trong đóng cửa lại.

Nó ngồi bên ngoài cười mãn nguyện.....15’ sau,Hăn vẫn chưa ra nó lo lắng đi vòng quanh giường“có sao ko ta?mình bỏ có viên thuốc sổ mà”(t/g có 1hả?mấy viên nữa chắc chết người luôn quá)

- Nè!anh có sao ko vậy_Nó lo lắng hỏi

-....._Đáp lại nó là sự im lặng

- Anh có sao ko đừng làm tui sợ nha!!!!!!_Nó luồn cuộn như gà mắc thóc

- Tui.....ko.....sao?_Hắn khó khăn nói

20' sau,Hắn bước ra vẽ mặt bơ phờ khác hẳn lúc nãy,trán đầm mồ hôi,tóc tai bù xù.Nhìn thấy tội,Nó thấy hắn làm mặt hối lỗi.....

- Anh ko sao chứ?Tui lấy nước anh uống nha!!!!_Nó đến hỏi hắn

- Ukm!cảm ơn cô!_Hắn cười đau khổ nhìn nó vì hắn quá mệt mỏi nhưng thấy nó quan tâm hắn cũng vui.(t/g ko phải quan tâm đâu???tại hối lỗi đó?)

- Nè!anh uống đi_Nó đưa cốc nước cho hắn

- cảm ơn!!!!!!!

Nó ngồi nhìn hắn uống nước.Trách mình trả thù quá ác,làm hắn như thế.....Hắn nằm yên trên giường mệt mỏi.

Buổi tối hắn đã đỡ hơn rất nhiều....đang nằm nghĩ về nó“cô ta thật tốt!!kobỏ mặt mình!!!!”hắn cười nhẹ khi nghĩ về nó.

- Anh ngủ dưới nê nhà!!Tui ngủ trên giường!ok_Nó đứng nói và cho hắn cái gối

- Cô nghĩ sao vậy???tui ngủ trên giường cô ngủ dưới_Hắn nói và lên giường

- O!!!!!!Tui là con gái mà!!!!!!ko lẽ ngủ ở dưới sao????_Nó nũng nịu

- Thật là....Thôi vậy cũng được!!!_Hắn đành chịu thua trước vẻ mặt đáng yêu củanó

- hì hì cảm ơn anh_Nó nói lên giường nằm

Hắn mỉm cười nhìn nó,ngày hôm nay hắn đã cười rất nhiều khi bên cạnh nó.Phútchốc căn phòng im bật,chỉ nghe tiếng thở đều của cả hai....“Ko biết anh tacó lạnh lắm ko nữa”nó lo lắng.

- Anh ngủ chưa???_Nó ngược xuống hắn

- Chưa?có gì sao????

- Anh có lạnh ko?lạnh thì lên đây ngủ nè!!

- Sao cơ???cô ko sợ hả??_Hắn nhìn nó thắc mắc

- Anh làm gì tui là tui sẽ giết anh đó!!_nó hăm dọa

Hắn lên giường nằm cạnh nó.Chiếc giường thật to,nó và hắn nằm hai bên ở giữa cócon gấu to đùng,quay mặt vào tường.....Cứ thế nó và hắn nhanh chóng chìm vào giấc ngủ bình yên...

Sáng sớm,nắng xuyên qua từng khung cửa sổ tung tăng như đang nhảy múa cùng bản nhạc cuộc sống tuyệt vời.Nó đã thức dậy chuẩn bị tất cả đi học.Hôm nay là đầu tuần mới,bước xuống nhà với nụ cười trên môi.Nó thấy hắn đang cột dâygiày,Nhìn hắn bây giờ chẳng khác thiên thần là mấy....Nó cười toe hỏi hắn....

- Anh dậy xớm ghê ta??

- Chứ sao nữa!!!!!!ai như cô ngủ như heo vậy!_Hắn quay sang chọc nó

- anh nói ai là heo hả?_Nó trợn mắt nhìn hắn

- Hihi ko biết!!_Hắn bước ra ngoài

Nó và hắn cùng đến trường.....Còn xóm nên trường khá vắng học sinh.Nó nhanh chân chạy xuống căn tin tìm hai đứa bạn.

- Hé lô!!!!!!_Nó chạy lại hai đứa bạn cười tít mắt

- Ủa????Trường hôm nay có bão quá!!!_Thy chọc nó

- Bảo đâu mà bảo!!!Tại có sống thần nên Như nhà ta đi học xóm thôi!!!!_Trườngcũng theo

- Hai ông bà muốn chết hả?_Nó hăm dọa

- Ô!Xin tiểu thư bớt giận!!!!!!_Thy cười

- Tại hạ có lỗi!Mong quân tử đây ko chấp nhất!!!!_Trường chấp tay nhìn nó

- hihi Nói vậy còn nghe được!!!!!!!

Ba người nói chuyện cười đùa vui vẻ.Trường bắt ngờ làm vẽ mặt nghiêm nghị hỏinó....

- Hôm qua qua nhà tìm bà chị giúp việc nói bà qua nhà mới hả?

- Àk....ừ...Nhà mới hả???_Nó áp ứng hỏi lại

- Ukm!Bà chuyển nhà sao???_Trường và Thy nhìn nó ánh mắt chờ đợi..

- Thật ra thì...@/?!!!!%\$^&*#!!Chỉ vậy thôi!_Nó kể cho hai đứa bạn nghe

- HẢ?CÓ CHUYỆN ĐÓ NỮ SAO????????_Thy hét lên bức xúc

- Ô!!Đừng hiểu lầm!!!ko có gì đâu!_Nó vội biện minh

- Thật là ko có gì ko????_Thy hỏi nó

- Thật mà!!!!

- Vậy thì tốt!!!!_Trường nãy giờ im lặng nhìn thái độ của nó,Trong ánh mắt nócó đều gì âm áp lăm khi nói về hấn.Lòng Trường trở nên nặng trĩu.....

.....Reng.....Reng.....Reng.....Tiếng chuông vào học làm phá tan cuộc nói chuyện của nó.Nó cùng hai đứa bạn bước vào lớp thì đã thấy hấn ngồi đó...

- Êk!!!!Nãy giờ đi đâu vậy???_Nó lại bàn vổ vai hấn

- Có đi đâu!!!àk...mà sao tui phải nói với cô chứ??_Hấn lên nhìn nó

- Tại hỏi thôi!ko trả lời làm gì dữ vậy!!!!

- Đúng là ngang như cua mà!!!!!!

- Nè!!!!Nói ai là cua hả?hả?hả?_Nó nhìn hấn đăm đúi

- Thì tui nói vậy đó!!!Cô là cua hả???Làm gì phản ứng thế nhỉ????

- Anh được lăm dám nói tui là cua??????_Nó tức nói

- Tui ko có nói!!!!Tại cô ngỗ mà!hihi_Hấn cười nhìn nó

“Cái tên này,thật đáng ghét mà!vậy mà đêm qua mình còn hối hận khi làm hấnnhư thế nữa chứ!hức....đáng ghét....”Nó lo suy nghĩ mà ko để ý bà cô vào lớp từ khi nào.

- Như!!!!sao ko ngồi mà đứng hoài vậy??_Tiếng bà cô hỏi nó

- Vâng....vâng ạ...._Nó gật nhẹ ngồi xuống.Ko quên nhìn hấn

4 Tiết học trôi qua nhanh chóng,Nó quay sang Thy đang xếp tập sách,Bỗng nó nhớ là lâu quá nó ko đi shopping la cà với con bạn.Và nó nói....

- Thy hôm nay đi shopping ha!!!!!!

- Ukm!!!Cũng được!!

- Ủa???Mà ông Trường ko đi cùng bà sao!!!_Nó thắc mắc

- Ko biết nữa???

- Chắc bạn gì rồi!!!vậytui về trước,tí gặp chỗ củ nha!!!_Nó nói và chạy đi

Nó đang tung tăng trên đường, lòng vui vô hạn. Gió nhẹ thổi quanh tóc nó, cảm giác mát mẻ lan khắp da thịt, từng đợt gió làm nó thích thú.....

3. Chương 3

Ở cổng sau của trường có 2 chàng trai mắt nhìn về xa xăm, tai dúc vào túi quần, Gió thổi nhẹ lay lay tóc của cả hai, một mùi hương thật dễ chịu...

- Có chuyện gì sao?_Hắn lên tiếng phá tan ko khí im lặng
- Tui muốn nói chuyện với ông!!!!_Trường khẽ nói, ánh mắt nhìn ra xa
- Có chuyện gì thì nói đi!!Tui ko thích chờ đợi!!
- Ông hãy đối xử tốt với cô ấy có được ko?Hãy đối xử tốt với Như?_Trường quaysang hắn, mắt thoáng buồn
-_Hắn im lặng ko nhìn sang Trường
- Hãy chăm só cho cô ấy!!!Xin ông đấy!!
- Ông thích cô ấy!!Ông thích Như!!_Hắn quay sang nhìn Trường hỏi ánh mắt dò xét
- Tui....Tui thích Như từ rất lâu rồi...
-_Hắn có chút gì đó hụt hẫng và buồn, trái tim hắn xót xa đến vô tận...“Cảm giác này là sao chứ?”Hắn im lặng nghĩ thầm....

Rồi hắn quay đi ko nói gì, thật sự hắn cũng ko biết mình ra sao và nên nói gì trong lúc này nữa, trái tim hắn rối bời như những mảnh ghép của đời hắn....Bỗng Trường nắm tay hắn lại, ánh mắt nhìn thẳng vào hắn nói như van xin một điều gì đó....

- Cậu sẽ giúp tui chứ????
- Tui ko biết!!Tui ko có gì với cô ta nên muốn làm gì thì làm!!!tui ko quan tâm_Nói xong hắn bỏ đi, Từng bước đi là từng nỗi xót xa...

Trên đường hắn luôn nghĩ về nó và nghĩ về Trường, “mình sao thế? cảm giác này khiến mình đau! thật ra là sao đây? mình ra sao nhỉ??”Hắn suy nghĩ cho đến khi về đến nhà. Nó từ đâu chạy ra như chờ đợi hắn, Lúc nó về nhà chẳng thấy hắn đâu nó lo lắng ko biết sao nữa, nhưng khi thấy hắn nó vui, ra mở cổng và hỏi....

- Anh về rồi hả? Vào nhà đi!_Nó mở cổng cười
- Nè! Anh ăn gì chưa? Cơm tui mua về rồi đó!!_Nó nói phía sau hắn
-_Hắn im lặng bỏ vào nhà
- Sao tui nói mà anh ko trả lời vậy?
- Tui đâu có điếc! Cô nói ít ko ai nói cô câm đâu?_Hắn cúi đáp
- Tự nhiên nổi cáu với tui àk!_Nó chau môi nhìn hắn và quay đi
- Cô đi đâu vậy?_Hắn hỏi khi thấy nó đi
- Đi chơi chứ đi đâu?
- Với Trường sao??_Hắn nói hơi buồn, nhưng ngốc như nó thì ko phát hiện ra
- Ko!Tui đi với Thy!!!!
- Ukm!_Hắn gật đầu đáp, tự nhiên hắn thấy vui khi nó ko đi với Trường....

- Anh ăn cơm đi!Tui đi đây!!_Nó nói và ra cửa

Hắn ở nhà có cảm giác gì đó cô đơn khi nó ko ở cạnh.Cảm giác thiếu vắng đi một điều gì đó....Hắn đứng ngồi ko yên...

Nó và Thy đang tung tăng khắp nơi,mua đủ thứ,thấy gì đẹp là nó hươ đại,Cả hai đứa xách rất nhiều đồ...

- Hơi!Mệt quá!bà tính mua hết shop hay sao??nhiều đồ lắm rồi nè!_Thy than vãn nhìn nó

- Hihi tại đẹp mà!_Có cười tươi nói

- Phải có ông Trường ở đây thì tui đâu mệt thế này!!!!_Thy tiếc nuối nhìn nó

- Thôi thôi!Bỏ dùm tui cái lò than ở Quảng Ninh đi!!!!_Nó chọc Thy

- Ó!!Chọc Tui ha!!!!

- Hihi có đâu!!!Ăn kem nhe!!!!

- Hả?kem hả?vậy đi đi!!!!_Thy chớp chớp mắt nhìn nó

Nó và Thy cùng nhau đến quán kem,Nó vui lắm lòng nó trào dâng một cảm giác gì đó mà nó ko thể nào diễn tả được.....

_____Quán KemLove_____

Nó và Thy chọn bàn gần cửa sổ nằm phía trên của quán.Nhìn ra cửa sổ,xe chạy đítấp nập làm nó thích thú....Từ xa có một chàng trai bước lại bàn của nó cười nói...

- HI!Chào Như!lâu quá hồng thêm ăn kem anh nhá_Anh Hưng chủ quán nói làm nó phì cười

- Hi hi có đâu!!Nhớ kem anh lắm mà!_Nó cười tươi đáp

- Trời ui??Hai người sờ-tóp cái điệp khúc làm quen này đi!em thêm lắm rồi nè!_Thy xen vào,Nũng nịu

- Hihi Cái bà này!_Nó cười lườm Thy

- Hihi vậy ăn gì đây thưa hai tiểu thư!!!!_Anh Hưng nhìn nó và Thy

- Em thì như củ nhá!!!!_Thy nói và nháy mắt

- Em thì socola nha!_Nó cười nói

- Ok!Có liền đây!_Nói rồi anh Hưng quay đi

- Ukm!Mà bà sống với ông Khang sao hả?_Thy bỗng trùng giọng,nhìn vào nó hỏi

- Hả?...àk....ừ....thì cũng có gì đâu?_Nó bắt ngờ

- Tui hỏi thiệt!bà thích.....

- Ko có!_Nó cướp lời Thy

- O!Cái bà này tui chưa hỏi xong mà!!

- Ko có mà!

- Phản ứng này tui nghi ngờ quá nha!_Thy nhìn nó tỉnh ranh

- Ko có thiệt mà!_Nó đỏ mặt

- Kem tới rồi đây?_Anh Hưng đem kem lại.Nó thở phào nhẹ nhõm

- Cảm ơn anh!ăn kem đi!_Nó cười nói

- Ukm!_Thy cũng ăn kem,Thy thấy nó bối rối nên cũng ko muốn hỏi nữa nhưng Thy có cảm giác là nó thích hẳn vì lúc này cô thấy nó mua quà cho hắn.....

Hai đứa ăn cười đùa thật lâu.....Nó nhìn đồng hồ và thoáng giật mình....

- 9h rồi!Tui phải về thôi!_Nó đứng lên và bỏ chạy ko để Thy kịp trả lời.

Hắn ngồi nhà thấp thỏm lo âu....7h...8h....9h....trôi qua hắn thấy lo lắng kô biết nó ra sao?Hắn đứng ban công đợi nó về,con tim thì muốn hắn đi tìm nó còn lí trí thì ko cho hắn đi....Hắn chờ nó rất lâu....Bỗng có chiếc taxi dừng lại,nó bước xuống xe với cả đồng hồ trên tay....

Nó nhìn vào trong đèn đã tắt từ bao giờ,vội tìm giỏ lấy chìa khóa nhưng hình như là nó ko mang theo.....Ko còn cách nào khác nó phải leo tường....Nó lùivề sau,văng tất cả đồ vào trong,tháo đôi guốc nhỏ trên tay và bỏ vào trong.

Hắn đứng phía trên nhìn nó mà ko khỏi phì cười“Cô ta thật lảmtrò...”Hắn mỉm cười theo dõi nó...

Nó bắt đầu leo lên,tuy là tiểu thư nhưng những trò này đối với nó là bình thường....“Hi Hụt....Hi....Hụt.....”Nó đang leo thì thấy hắn đứng ởdưới hai tay khoanh trước ngực nhìn nó cười ranh mãnh....làm nó giật mình và“phịch”nó ngã xuống.....

“Sao ko đau nhỉ?”nó nghĩ và mở mắt ra....,

- Aaaaaaaa!Anh sao....huhu first kiss của tui!_Nó la lên và đứng dậy đỏ mặt.Vì lúc nãy nó ngã xuống hắn lại đỡ nó nên nó nằm lên người hắn và môi đã chạm môi....

- Cô nặng như heo vậy!_Hắn đỏ mặt ngồi dậy

Nó bỏ chạy vào trong nhà.Ngồi phịch xuống ghế mà người nó rang lên,mặt thì đỏ như trái cà chua...trái tim thì đập như chạy.....

Hắn bước vào xách đồ dùmno,hắn cũng đỏ mặt chẳng kém gì nó.....Bước vào ngồi cạnh nó,nó nhìn hắn đỏ mặt lên tiếng hỏi.....

- Anh chưa ngủ sao???_Nó nhìn hắn ngại ngùng

- Chưa!!!Tui đứng ban công chờ cô!!!!_Hắn nhìn vào nó

- Hả?anh đứng ban công ko lẽ anh thấy tui...._Nó mở to mắt quay sang nhìn hắn

- Tui ko ngờ cô leo giỏi ghê nha!!!!

- Tui mà!!!Aaaaa!!....anh thấy tui mà ko mở cửa cho tui hả?_Nó lườm hắn

- Tại tui muốn xem cô sẽ làm gì!!!!

- Anh....chết với tui...._Nó nói và đuổi đánh hắn

- Hahaha_Hắn cười lớn và chạy

Nó và hắn đuổi nhau chạy khắp nhà,la inh ỏi....Hắn mệt quá ngồi phịch xuống,thấy vậy nó cũng ngồi cạnh và cùng thở.....

- Cô chạy hay thật đó!!!!!!

- Tui mà!!Hihi

- Hihihi mệt quá!!!!

- O!!!Tui có mua quà cho anh đó!!!!

- Hả?quà cho tui sao?_Hắn chỉ vào mình hỏi

- Ukm!nhanh đi!!!

Hắn chạy xuống nhà xách tất cả lên cười xòa....Hắn hạnh phúc đứng hắn rất hạnh phúc khi thấy nó mua quà cho hắn....Trái tim hắn từng bừng khác hắn với lúc chiều.....

- Tặng anh đó!!!_Nó đưa trước mặt hắn hộp quà

- Cảm ơn nha!_Hắn mỉm cười nhìn nó

- Mở ra đi!!Tui ko biết có vừa ko nữa!!!Thấy đẹp nên tui mua!!!

Hắn vội gật đầu và mở hộp quà....Là một đôi giày thể thao khá xinh,màu đen và trắng kết hợp hoàn mĩ....Hắn ngược lên nhìn nó mỉm cười....

- Anh mang vào thử đi!!!!_Nó nhìn hắn cười nói

Nghe nó hắn cuối xuống mang vào,rất vừa chân.....Nhìn nó và cười thay lời cảm ơn

- Tui cột cho!!!!!!_Nó nói khi thấy hắn cuối người

Nó ngồi xuống cột dây giày cho hắn....Hắn bất giác nhìn nó kĩ,khuôn mặt hoàn mĩ ko tì vết,đôi lông mi dài cong vút,đôi má phúng phính đỏ lên khi giận dữ,hắn vô thức đưa tay lên sờ má nó.....

Nó im lặng mọi hành động đều dừng lại....Nó cảm giác bàn tay rất ấm chạm vào mình,thoảng đỏ mặt ngược lên nhìn hắn...Giật mình hắn rút tay lại cười ngại...

- Xong rồi!!!!Đẹp lắm!!!!_Nó đứng lên nhìn hắn,ánh mắt cả hai vô tình chạm vào nhau và quay đi...

Nó và hắn kết thúc sự thẹn thùng....Cả cùng lên giường và đi ngủ nhưng sao cả hai ko thể nào ngủ được

Hai người cùng chìm dần vào giấc ngủ bình yên trên môi cả hai cùng nở nụ cười hạnh phúc...

Ánh sáng mặt trời chói chang len lỏi qua khung cửa sổ,nó đang nằm đó hưởng không khí ấm áp của buổi sáng tập nập trên thành phố....

- Thức dậy nè!!!!!!_Hắn lay lay khuôn mặt nó

- Trú cho chị ngủ tí đi mà!!!_Nó lăn qua nói,hai mắt nhắm nghiền

- Trú!!Trú nào ở đây hả?Thức dậy!!_Hắn khó hiểu

- THỨC DẬY!!PHẠM THÁI QUỲNH NHƯ!!_Hắn hét lên

- Á!Má ơi!động đất hả?_Nó bật dậy hỏi ngu ngơ

- Hehe chịu thức rồi hả?muốn học trễ sao?

Nó ba chân bốn cẳng chạy vào nhà vệ sinh,15' sau,nó gọn gàng bước xuống nhà cười nhìn hắn....

- Đi học thôi!!!!Tui ko muốn trực vệ sinh đâu??_Nó chạy lại hắn

- Lên tui lai cô đi học?_Hắn nói và ra cửa

- hả?_Nó chết đứng như Từ Hải khi nghe hắn nói

- Hả gì?lên muốn trễ sao?_Hắn nói che đi bộ mặt đang đỏ của mình

Rồi nó gật đầu cùng hắn đến trường....con đường đến trường hôm nay trở nên dài hơn,gió thoảng nhẹ qua tóc hắn mùi hương thật dễ chịu,mùi áo mới tất cả như mê hoặc nó,tấm lưng đang trước mặt nó,rộng và vững chãi biết bao....Hạnh phúc là cảm giác của cả hai lúc này....

....Reng....Reng....Reng....Tiếng chuông vừa reo thì cả hai đang có mặt tại trường .Cả đám nữ sinh thì nhìn nó ngạc nhiên,nó thì đang ngượng chín cả mặt bỏ chạy vào trong lí nhí nói “cảm ơn”.Hắn đứng nhìn nó chạy mà bất giác cười thầm“Đúng là đáng yêu lắm!!!!!!”

Nó chạy vào lớp gương mặt còn khá đỏ trông yêu cực....

- Sao trễ vậy hả?_Thy hỏi đứng nhìn nó

- Tại ngủ trễ mà!!!_Nó cười nhìn con bạn

- Thôi vô học rồi!!có gì ra chơi tụi mình 8 tiếp!!ăn sáng nữa!!_Trưởng nháy mắt nhìn nó

- Đúng là Trưởng hiểu mình nhất mà!!!yêu Trưởng lắm!!!!!!_Nó ôm cổ Trưởng nói cười,mặt Trưởng đỏ như trái cà chua

Và câu nói đó vô tình hắn cũng nghe thấy....Trái tim hắn như tan nát theo những mảnh vụn,ánh mắt chùn xuống,cổ giấu cảm xúc....Hụt hẫng là cảm giác của hắn lúc này,Lặng người ngồi xuống tỏ thái độ lạnh lùng nhìn nó....“Mình sao thế này??sao lại thấy nhói nhói!!”

Nó nằm dài trên ánh mắt nhìn xa “là sao đây?? mình có cảm giác hồi hộp...tim đập liên hồi...mặt đỏ khi gần anh ta?? là sao nhỉ? huhu mình đang bị gì sao lúc nào cũng nghĩ về anh ta hết vậy?? huhu”

.....Reng....Reng.....Reng.....Tiếng trống làm nó thoát khỏi những suy nghĩ của mình...Nó chạy xuống căn tin cùng hai đứa bạn...Hắn quay đi lên sân thượng.....

- Được ăn thì sướng ơ là sướng luôn!_Nó chớp chớp mắt nói

- Ăn vậy thành heo xồm đó cô nương!_Thy chọc

- Xí!!!!Dáng tui chuẩn ko cần chỉnh nhé!!!!

- Ọe....ọe....Như heo thì có_Thy giả nôn

- Nói ai heo hả?bà heo thì có!!!!_Nó chu môi lên cãi

- Bà....._Thy tức xì khói

- Thôi xin can hai chị đáng ai cũng giống heo hết được chưa?_Trường can nói làm hai đứa nhìn Trường nảy lửa

- CÁI GÌ?_Nó và Thy hét lên

- Thì tui nói hai bà là heo chứ gì???_Trường nói che miệng cười

- Ông chết với tui!!!_Nó kênh mặt nói

- NGUYỄN THANH KHOA TRƯỜNG!_Thy quát

- Tui nói đúng mà!!!!!!_Nói và bỏ chạy

Thế là nó và Thy đuổi Trường chạy vòng vòng,vừa chạy vừa la làm cả trường nhintui nó như sinh vật lạ....

Hắn trên sân thượng gió mát đừng đợt làm hắn dễ chịu nhiều hơn....Cảm giác bình yên dâng trào trong lòng hắn.....

Nó và Thy nhanh chóng bắt được Trường nó đang cười nói vui vẻ,hồn nhiên của cô bé ngày thơ ngày nào!!!!!!

- Đầu hàng....biết lỗi rồi!!!_Trường ngồi xuống van xin

- Giờ mới đầu hàng hả??_Nó cười tinh ranh

- Nè!!muốn sao hả??_Trường nhìn nó lo sợ

- Muốn gì hả?Thy àk!!_Nó nói và nháy mắt với Thy

Thế là nó và Thy đang dùng hết sức cù loét Trường lam Trường cười chảy cả nước mắt mà hai đứa nó vẫn chưa buông tha.nó vui cười như con nít....

Reng.....Reng.....Reng..... Tiếng chuông vào học như cứu Trường nó vàThy dừng lại,bỏ chạy vào lớp.....

Hắn đang ngồi đó mặt lạnh lùng chẳng biểu lộ chút cảm xúc,hắn diễn rất đạt vailạnh lùng mà làm sao nó biết được chứ.....Nó cảm giác sợ nó sợ thái độ này của hắn,chẳng giống hắn lúc nào,ngồi bên cạnh hắn nó cảm giác từ một điều gì đó cô đơn lẻ loi khiến nó tái tê lòng.....

Tiết học trôi qua nhanh chóng,nó xếp nhanh tập sách chạy theo hắn,vừa chạy vừa vờ theo

- Nè!đợi tui với!!!

- Sao phải đợi cô???_Hắn lạnh lùng

- Ồ!!Anh lai tui về mà!!!!!!

- Tự mà về!!!Tui ko thích!!_Hắn quay đi

- Ồ!!!Đúng là mưa nắng thất thường!!!_Nó dừng nhìn theo hắn khó hiểu

“Bước đi,ko quay lại ko thể quay lại,cô ta là ai mà mình phải lo lắng chứ??haizzz....”Hắn thở dài bỏ đi..

- Như! làm gì đứng đây!!! ko về hả??_Trường chạy lại hỏi
- Hả? về chứ nhưng ko có xe về!!!_Nó nhăn nhó nhìn Trường
- Tui lai bà về ha!!!_Trường cười rạng rỡ
- Hihi vậy về thôi!!!

Nó cùng Trường chạy trên con đường lá vàng, nó cười vui vẻ. Trường hạnh phúc lắm. Trường đang cười, nụ cười của một chàng trai được che chở bảo vệ cho người mình yêu....

Trường yêu nó từ rất lâu nhưng thứ tình cảm của cậu chỉ là một tình cảm đơn phương, tình cảm này có lẽ suốt đời nó sẽ ko bao giờ biết đến và suốt lẽ cuộc đời này cậu ko có đủ can đảm để nói ra.....

Hắn đang phân vân cùng với những suy nghĩ hỗn loạn.....“Cô ta về bằng gì nhỉ? trời nắng như thế này! đi bộ thì...haizzz...”Hắn bất giác quay xe lại thật sự hắn ko an tâm để nó như thế....Nhưng có lẽ ko cần nữa rồi, nó đang cùng Trường nói cười vui vẻ hắn nhìn thấy nó trái tim đau đốn ko nên lời....

Hắn bỏ chạy thật nhanh, bỏ khỏi con đường đó, con đường có nó và một người con trai khác trên đường....gió thổi qua mặt hắn cảm giác rất tê tái...

về nhà hắn bỏ chạy lên lầu đứng lan can đợi nó về“Phạm Thái Quỳnh Như sao cô làm tui như thế này chứ??haizzz...”Hắn lại thở dài

Nó và Trường nói cười rôm rả con đường dài, nó phía sau Trường cười híp mắt,.....

- Cảm ơn nha!!!_Nó xuống xe nói
- Có gì đâu?? hôm nào châu kem là được rồi....
- Cái ông này khéo lấy công quá ha!!!!
- Tui mà!!hihi
- biết ông hay rồi!!!Thôi về đi cũng chiều rồi!!Mắc công mẹ ông lại đăng báo tìm con trai lạc mất!!!hihi
- hihi đăng báo tìm trái tim cho con thì có!!!bị ai đó lấy rồi!!!
- Hihi ko thèm lấy tim ông!!xài ko được!!!!
- Huhu buồn ghê!!thôi tui về nha!!_Trường nói và chạy xe đi

Bước vào nhà nó vẫn cười lúc nào bên cạnh Trường nó cũng cười cả, Trường mang cho nó cảm giác an toàn....

- Về rồi hả??_Hắn từ trên xuống hỏi
- Aaaa anh hù chết người đó!!_Nó giật mình hét
- Làm gì vậy??Thấy tui thì la còn đi bên người khác thì tíu cả mắt!!!
- Ai?anh nói gì vậy??ko hiểu gì hết!!
- Đúng là đồ ngốc!!!
- Anh nói ai ngốc hả??_Nó chu môi
- Ko biết!!_Hắn bỏ đi,che giấu bộ mặt dần đỏ

Nó đang hóng mát lan can hít thở ko khí buổi tối trong lành.....bất giác điện thoại hắn reo lên nó nhìn thấy nhưng quay đi cố tình ko nghe thấy nhưng càng ngày điện thoại càng reo lớn hơn.....

- Nè!!Ai điện anh nè!_Nó đập cửa nói
- Cô nghe dùm tui đi!_Hắn trong đáp

Rồi nó nhắc máy nghe, đầu dây bên kia vang lên giọng nói dịu dàng của một người con gái....

-

-_Nó im lặng nghe,tay cầm điện thoại rung rung

-

-_Nó im lặng,thực sự nó bất ngờ

-

-_Rồi nó tắt máy nó ko muốn nghe thêm bất cứ lời nào nữa

Hắn bước ra,nhìn nó,nó ngẩn người nhớ đến cuộc điện thoại lúc nãy,cuộc điện thoại đập vỡ niềm tin trong nó.....Nó yêu hắn ,thật sự đến giờ phút này nó mới cảm nhận được tình yêu trong trái tim mình.....

Nó nằm dài trên sofa,mắt hướng lên tủ nước mắt trực trào ,chỉ cần cái chớp mắt nhẹ nó sẽ rơi xuống.....

- Sao ko ngủ mà nằm đó!!!!!!_Hắn ngồi cạnh nó

- Àk....ừm....thì xem tivi!!!_Nó ấp úng trả lời

- Ngốc nè!!!_Hắn cốc nhẹ nó....-Có ai xem tivi với cái màn hình đen thui như thế ko???

- Thì tại....._Nó xoa xoa đầu

- Lên lầu đi!!

- Tí nữa đi!!Tui hỏi anh chuyện này được ko??_Nó ngại hỏi

- Cứ hỏi??_Hắn nhìn qua nó

- Anh có bạn gái rồi hả??_Nó quay sang ánh mắt chờ đợi

- Ukm!!_Hắn lạnh lùng nhưng có đâu có hay biết rằng trái tim nhỏ bé của nó đã bị bóp nát

- Vậy....vậy tại sao anh về đây sống với tui chứ??_Nó mắt cay cay hỏi

- Ba tui ép!!!nếu ko làm vậy tui sẽ lấy vợ một người mà tui chưa từng yêu??_Hắn chau mày nói

- Vậy hả????_Nó nhếch mép

- Tui xin lỗi...._Hắn lí nhí

- Tui biết rồi_Nó đứng cay bỏ chạy thật nhanh vào nhà vệ sinh

“cô ta khóc thì phải?nhưng sao phải khóc chứ???chẳng lẽ vì mình có bạn gái sao??”hắn nhìn nó suy nghĩ,nó đang khóc nước mắt lăn dài trên má.....

- Hức....hức.....anh ta có bạn gái rồi!!!anh ta ko có tình cảm gì với mình chỉ bị ép buộc.....tốt với mình chỉ là ép buộc thôi sao????vậy mà mình vẫn tin sẽ có 1 tình yêu....hức....

Nó khóc đau khổ nhìn mình trong gương người con gái mờ nhạt trong dòng nước mắt,tất cả đều mờ nhạt với nó....

- Như!mở cửa!!!_Hắn đập cửa

- Mở cửa!!!có chuyện gì vậy??_Hắn sốt sắng

Gạt hết những dòng nước mắt đặt lên khóe mi,nó gương cười bước ra cặp mắt đỏ hoe vì khóc quá nhiều.....

- Cô!!!Mắt cô sao vậy!!!!_Hắn lo lắng hỏi

- Tui bị bụi bay vào mắt nên đi rửa_Nó nói và lên giường

- Ukm!thôi ngủ đi!!!!_Hắn cũng nằm cạnh nó

Hai người hai dòng suy nghĩ khác nhau hai tâm trạng khác nhau nhưng trái tim chỉ có một dòng cảm xúc,đang đau khổ.Hắn biết nó đã khóc vì hắn trái tim hắn lại đau cả Mm giác như điều gì đó làm hắn nghẹn ở nơi cổ họng....

- Anh ngủ chưa???_Nó quỳ qua nhìn hắn.Bất chợt hai ánh mắt nhìn nhau

- Có chuyện gì sao???

- Ko!!!ngủ ngon!!_Nó muốn nói điều gì đó nhưng nó ko thể nói được

- Ukm!!ngủ ngon!!!

Rồi nó nhìn hấn say đắm,nó muốn nhìn kĩ khuôn mặt này ánh mắt này của người con trai nó yêu....Nó đưa tay lên sờ mặt hấn,môi mỉm cười nhìn hấn.....Nó đã quyết định một điều gì đó nhưng có lẽ nó ko đủ can đảm nhưng vì hạnh phúc cho người mình yêu nó sẽ hi sinh tất cả,kể cả tình yêu này.....

Buổi sáng bình minh nắng xuyên qua từ những khung cửa sổ,nắng lung linh thoi thút một điều gì đó trong ngày hôm nay.....Nó đã dậy từ rất sớm thay váy hoa nhẹ nhàng ôm sát người,một chút make làm nó nổi bật hơn,hàng lông mi dài để vô tận.....Nó bước xuống nhà cười rạng rỡ,và hôm nay nó cùng hấn đi chơi.....

- Hihi đi thôi!!!_Nó bước xuống nói làm hấn đứng nhìn nó vì trông nó chẳng khác nào là thiên thần

- Nè!!!!Đi thôi chứ???

_Nó lại vỗ vai hấn,hấn giật bản mình quay đi

Nó và hấn cùng tung tăng trên con đường quen thuộc,ánh nắng buổi sáng dịu dàng và thanh khiết làm sao khiến nó cảm thấy ấm lòng.....Chiếc xe dừng lại tại cửa hiệu sách khá lớn,Nó xuống xe nhìn xung quanh cười tươi.

Nó cùng hấn đang ngồi lựa những quyển sách hay,nó cười làm hấn cũng bật cười theo và ngay lúc này đây hai trái tim đang cùng hòa nhịp đập.....Nó kéo hấn chạy đến quầy tô tượng và nó chọn một bức tượng có hai đứa trẻ hôn nhau rất dễ thương.....Cả hai đang cùng to bức tượng đang vẽ thêm màu sắc cho nó và hấn....

- Haha mặt anh mắc cười quá đi!!!!_Nó ôm bụng cười nhìn hấn

- Tại cô chứ ai???

_Hấn đỏ mặt

- Tại anh mà!!!!_Nó chu môi lên cái và còn trét màu lên mặt hấn

- Cô tô xấu chết đi được!!!!

- Xí!!!!Vậy là đẹp rồi!!anh tô lem tùm tùm!!!

- O!!!nhưng cô xấu!!

- Anh xấu!!!

- Cô....

- Anh...

Cứ thế cuộc chiến cô-anh diễn ra và cả hai đang vui vẻ ,nó nói cười như con nít đôi khi cũng giận dỗi với hấn.....hấn cười nhiều hơn khi bên cạnh nó....Nó luôn tạo cho hấn cảm giác là một người bạn trai thật sự luôn lo lắng nó.Cái cảm giác này trước kia anh chẳng bao giờ có được.....

Trời buổi trưa,nắng càng trở nên gay gắt làm hai má nó đỏ lên rất xinh,hấn nhìn nó chăm chú vì nó quá nổi bật cả ko gian lãng mạn cửa quán cafe.....

- Nè!!!!Nhìn đủ chưa hả???

_Nó ngược lên nhìn hấn hai mắt tròn xoe làm hấn đỏ mặt

- Ai thèm nhìn cô chứ!!!_Hấn nói che giấu cảm xúc

- Phải ko đó!!!!_Nó khoáy li nước

- Thật mà!!!!_Hấn cũng tròn xoe mắt nói

Rồi ko gian im lặng,ko ai nói với ai câu nào nó lặng lẽ nhìn ra xa hai mắt vô hồn chứa đầy nhiều cảm xúc....Hấn cũng thể nhìn ra phía xa ,ánh mắt trở nên long lanh và hạnh phúc .Hấn rất bất ngờ vì nó khác hẳn cả buổi tối hôm qua nhưng hấn vui khi ko phải nhìn thấy nó khóc mà ko thể làm gì được....

Và nếu hấn có an ủi thì lấy tư cách gì để an ủi nó đây,bạn ư??nó và hấn chưa bao giờ được như thế....Người yêu thì ko thể nào vì hấn cũng ko biết có yêu nó nữa một cảm giác lạ lẫm đang xen vào tâm trí hấn mỗi

khi bên nó....Chồng sao???Hắn ko được và cũng ko bao giờ nghĩ như thế vì cuộc sống này là do sự ép buộc của hai bên gia đình.....Lòng hắn trở nên rối hơn khi nghĩ về nó.....

Nó hai mắt miên mang ko nói gì, ánh mắt thu hết tầm nhìn từ mọi nơi....Lòng nó hoang mang lo sợ nó sợ hạnh phúc này sẽ kéo dài được bao lâu và tình yêu của nó sẽ ra sao khi nó quyết định bỏ tất cả.....Nhưng khi bên cạnh hắn nó đã thực sự ít ki, Nó sẽ ko từ bỏ tình yêu này nó sẽ ko rời xa hắn dù hắn đã có người yêu và dù hắn ko có tình cảm gì với nó.....Nó sẽ ngu ngốc một lần nghe lời trái tim mình chỉ bảo.....

Buổi chiều dần dần buông, ông mặt trời thông thả lặn xuống nhường lại ặt trăng, nó và hắn đang trên đường về nhà....Im lặng nó đang im lặng nghe trái tim mình đang đập và hình như nó cũng nghe một âm thanh tương tự như thế là tiếng trái tim hắn đang đập thậm chí là nhanh hơn cả nó.....

- Mở đèn đi!!!!!!_Nó bước vào nói

- Sao cô ko mở còn đứng đó!!!_Hắn thắc mắc hỏi

- Tui ko thích!!!!_Nó nói và lên bậc cầu thang

- Tui cũng ko thích rồi sao???_Hắn cũng bỏ đi phía sao nó

“RẦM” Là tiếng nó té xuống hắn nhanh tay đỡ nó lại nhưng ko kịp nữa cả hai đang ngã nằm lên nhau. Hắn ôm nó môi hắn dần dần tiếng lại nó cảm giác ngọt ngào đang tan chảy trong miệng của cả hai,.....Nó ko kháng cự nhẹ nhàng cùng hắn tận hưởng sự ngọt ngào.....

1s.....

2s.....

3s.....

4s.....

5s.....

Rồi nó buông hắn ra mặt nó đang đỏ lên dù ko có đèn nhưng hắn đã nhìn thấy nó đỏ mặt....

- Tui....Tui....Tui....Lên phòng đây???_Nó ngại ngùng bỏ chạy

- CẨN THẬN!!_Hắn hét lên khi thấy nó đụng tường

Nó và tường cùng đụng nhau hắn nhanh chạy lên phía nó lo lắng hỏi nó.....

- Có sao ko??

- Ui ya!!!Đau quá!!!!!!_Rồi hắn bế nó lên phòng

- Đã bảo là cẩn thận rồi mà!!_Hắn bế nó và trách yêu

- Tại....tại...._Nó ấp úng, mặt nó thì nóng lên

Hắn bỏ nó lên phòng đi bật đèn và nhanh tay lấy túi đá chườm cho nó.....Trán nó u lên một cục nhìn trong yêu cực.....

- Mai mốt nhớ nhìn kĩ đó!!!_Hắn chườm đá cho nó và nói

- Ui ya!!!!nhẹ tay thôi chứ???_Nó nhăn mặt

- Tui xin lỗi!!đau quá hả??_Hắn chau mày nói

- Hihi chọc anh thôi mà!!!

- Chọc tui hả??

Thế là hắn lấy gối đập nó chạy quanh nhà như hai đứa con nít tinh nghịch nhưng đáng yêu.....Cuộc chiến kết thúc nó và hắn đang nằm cạnh nhau, hắn nhìn nó chăm chú...

- Làm gì nhìn tui dữ vậy??

- Thì.....Thì.....tại sao có người ngốc như cô chứ???

- Nè!!anh dám nói vợ anh vậy hả???

- Vợ hả??thì cô vợ ngốc của chồng??

- Vậy là anh cũng là ông chồng ngốc.....

- Cô....cô.....

- Hihi vậy vợ ngủ đây???chồng ngốc ngủ ngon!!!!_Nói và nó quay ngủ

Hắn mỉm cười nhìn nó, chẳng khác nào đứa con nít đáng yêu khiến cho người khác muốn che chở.....“Cô vợ ngốc à.....em đã thay đổi cuộc đời anh đó!!anh thích em” rồi hắn cũng quay đi.....Cả hai đang có một giấc mơ an bình.

Chiếc xe limo màu trắng đang đứng đợi nó và hắn trước cửa.Nó chạy xuống nhà cười toe vì hôm nay cả hai gia đình sẽ có buổi tiệc nhỏ chúc mừng nó và hắn.....

Chiếc xe chạy và dừng lại tại ngôi biệt thự nhà nó.nó bỏ chạy nhanh xuống xe chạy vào thăm mọi người.....Hắn cúi chào mọi người....

Cả nhà nó và hắn nói cười rôm rả,nó và bé Trúc thì cũng góp phần làm ko khí trở nên vui vẻ hơn....

- Ăn nhiều vào con nha!!!!_Mẹ hắn gấp thức ăn cho nó nói

- Vâng ạ!!!!Cảm ơn bác....._Nó khẽ gật đầu cười

- Sao lại bác chứ??_Papa nhìn nó

- Vâng con cảm ơn mẹ!!_Nó gượng cười nói

- Tốt!!Con nhớ chăm sóc thằng con hư hỏng này ẹ nhá!!_Bà cười nói nhìn nó

- Mẹ!!!sao mẹ lại nói như thế chứ???_Hắn chau mày nói

- O!!!Mẹ mới nói thế đã....

Rồi mọi người cười trước thái độ trẻ con của hắn.....Nó nhìn hắn cũng bật cười càng lạnh lùng bao nhiêu thì giờ đây hắn thân thiện bấy nhiêu thậm chí còn trẻ con hơn trước.....

buổi tiệc kết thúc,hắn công nó trên con đường dài vì hắn muốn như thế hắn muốn biết cảm giác công người mình yêu trên vai.Nó đã say vì uống chút rượu nằm trên vai hắn nó cảm nhận được sự ấm áp đến lạ thường.....

Hắn hạnh phúc công nó trên vai,nó nhẹ nhàng thì thảo vào tai hắn nhưng lời làm hắn phải phì cười.....

- Triệu Hoàng Gia Khang!!!Anh là đồ ngốc!!!_Nó nói mê mang

- Anh đáng ghét lắm!!

- Anh là con heo ngu nhất trên đời!!!

-....._Cứ thế nó nói trong vô thức,trong lúc nó say nó luôn gọi tên của một người con trai duy nhất là hắn.....

Hắn nhanh chân đặt nó trên giường nhìn nó và quay đi thì nó đã nắm lấy bàn tay hắn ko buông ra.....

- Dừng đi mà!!!_Hai mắt nhắm nghiền

- Ukm!!!!ko đi!!!_Hắn ngồi cạnh nó

- Anh có biết tui yêu anh rồi ko hả???_Nó bật dậy ôm hắn chặt rất chặt

- Sao cơ???_Hắn bất ngờ nhưng nó vẫn nói trong vô thức

- Tui yêu anh!đồ ngốc!!!anh ko biết sao???

-_Hắn im lặng trái tim hắn đang sôi tên nó

- Nhưng anh đã có bạn gái!!!!!!anh làm tui đau lắm anh biết ko đaulắm!!!!_Nước mắt lăn dài trên má nó

-

- Phải làm sao đây anh nói đi!!!!

-....._Hắn chỉ im lặng lau đi những giọt nước mắt

Nó cũng yêu hắn,hắn bất ngờ cứ ngỡ tình yêu này chỉ đơn phương mình hắn như thật sự ko phải như vậy,hắn hạnh phúc ôm chầm lấy nó,nó đã ngủ từ bao giờ

Hắn đặt nó xuống,hai tay vuốt tóc nó dịu dàng rồi hắn thơm lên tóc nó,cảm giác này thật khó tả làm sao....Hắn ôm nó nhẹ nhàng khiến cho nó an tâm hơn,trong đêm đó nó đã ngủ rất ngon một giấc ngủ an lành vì bên cạnh nó luôn có một vòng tay ấm áp.....

Ánh nắng buổi sáng nhẹ nhàng đánh thức nó lên khỏi giường hơi thở,nó cảm giác có một bàn tay ai đó ôm nó rất chặt cảm giác ấm áp đến lạ thường...Nó khẽ mở mắt thì nó đã nhìn thấy hắn,khuôn mặt hoàn mỹ,đôi mắt màu nâu rất đẹp,đôi hàng mi khép lại....Nó cứ thế vô thức ngẩng đầu cũng chẳng muông rời vòng tay này....nhẹ nhàng nó đặt lên môi hắn một nụ hôn nồng ấm.....Hắn cảm nhận được bờ môi của nó đang trên môi mình,bờ môi này hắn đã bao lần lần chiêm nhưng cảm giác mỗi lần thì khác nhau vô cùng.....

Hắn giả vờ ngủ say rồi vòng tay nó ra,nó nhẹ mỉm cười rồi ngẩng đầu thêm một lúc nữa mới bỏ đi xuống nhà....Hắn lấy tay sờ lên môi,cảm giác vẫn còn nguyên vẹn,rồi hắn khẽ mỉm cười.....

- Anh dậy rồi hả??_Nó thấy hắn bước xuống

- Ukm!!!

- àk mà nè!!Cô còn nhớ gì ko??_Hắn quay lại nhìn nó hỏi

- Nhớ gì???_Nó thắc mắc

- Thì chuyện tối qua!!!

- Tối qua thì đi về nhà mà!!!!

- Ko nhớ gì thì tốt!!!_Hắn bước lên lầu

nó nhìn theo hắn khó hiểu.....nụ cười đang trên môi nó...

- Hôm nay đi chơi nhá!!!!_Hắn nhìn nó

- Đi chơi!!!

- Ukm!!!

- Nhưng phải đi học mà!!!

- Tui điện xin nghỉ rồi!!

- Hả???_Nó há miệng bất ngờ

- Chuẩn bị đi!!!!

20' sau nó bước xuống nhà,chiếc đầm cực xinh màu hồng màu mà nó thích nhất....Nó nhẹ nhàng bước xuống như một nàng tiên.Hắn đứng nhìn nó ngất ngây và rồi cả hai cùng lên xe...

- Chúng ta đi đâu??_Nó lên xe thắc mắc

- Một nơi bí mật!!!_Hắn ngồi trên phía lái nói

....Suyt.... hắn để tay lên miệng ra dấu cho nó dừng hỏi nữa,nó ngoan ngoãn ngồi trong cho hắn chở đi.Mắt nó nhìn quanh hai bên đường,con đường trải dài hai hàng cây rợp bóng gió thổi làm nó thích thú.....Hắn im lặng lái xe lâu lâu qua nhìn nó và mỉm cười.....

- Tới nơi rồi!!_Hắn dừng xe lại

- Aaaaaa!!!!là biển sao??_Nó chạy ra reo lên

- Thích vậy sao??

- Thích lắm! cảm ơn anh!!

- Hình như bất cứ cô gái nào cũng thích biển thì phải?? _Hắn hỏi nó mắt nhìn raphía biển

- Thì biển rất đẹp!!đi trên cát rất tuyệt!!Dù bàn chân đã giẫm lên cát in dấu chân mình lên nhưng sóng biển sẽ làm nó tan biến như chưa từng tồn tại nhưng dù sao bàn chân ấy cũng đã một lần in dấu!!!Cũng như tình yêu vậy!!!!_Nó nói và nhìn hắn

- Cô cũng triết lí quá ha!!!!_Hắn chọc nó,hắn 1ko muốn nhìn thấy nó buồn

- Đi dạo chứ???_Nó lảng tránh

Rồi cả hai bàn chân cùng giẫm lên cát,nó nhìn xung quanh ko khí thật yên bình,từng đợt...từng đợt sóng xô vào bờ nhẹ nhàng nhưng sôi nổi.....

- Có vui ko???_Hắn nhìn nó

- Có chứ!!vui lắm!!_Nó ngồi phịch xuống cát

- Mà tui hỏi điều này được ko???_Hắn nhìn nó dò xét

- Hihi anh hỏi đi!!!!

- Tại sao cô kêu mẹ mình bằng dì????

Nó cụp mắt xuống đờm buồn như có cơn đau nào dữ dội lắm đang làm nó đau.....

- Dì ấy ko phải là người đã sinh ra tui!!!!

-_Hắn im lặng nhìn về phía nó

- Mẹ tui đã mất lúc tui vừa mới sinh ra!!bác sĩ nói chỉ cứu được mẹ hoặc con và cuối cùng mẹ đã chọn tui,ra đi mãi mãi.....

-_Hắn lại lần nữa nhìn thấy nước mắt nó rơi mà chẳng làm gì được.Im lặng trách bản thân lại làm nó đau khổ

- Nên tui đã gọi dì ấy như thế!!ko ai có thể thay thế mẹ tui cả?????

- Vậy Trúc với....._Hắn định hỏi nhưng lại thôi

- Chị em cùng cha khác mẹ!!!!_Nó đáp nhanh

- Tui xin lỗi lại làm cô buồn!!!!

- Ko sao đâu!!

Rồi nó đứng lên kéo tay hắn chạy ra biển,cả hai cùng té nước nhau tiếng cười làm xua tan nỗi buồn trong nó làm nó hạnh phúc hơn.....

Mặt trời xuống dần nó và hắn đang ngồi ngắm hoàng hôn trên biển,nó tựa đầu trên vai hắn cả hai cảm giác hạnh phúc trào dâng.....

Tít....tít....tít....Chuông tin nhắn hắn reo lên là của Nhi bạn gái hắn người đã rời xa hắn...

“Mai em về ra đón em nha!!”hắn nhìn dòng tin nhắn một chút gì lo lắng trong lòng hắn,có cảm giác ko được an toàn.

- Anh yêu em!!!!!!!!!!_Hắn thì thầm vào tai nó

-_Hắn im lặng

- Anh yêu em thật rồi đó!!!!_Hắn vẫn nói

-_Nó im lặng

- Em có nghe anh nói ko???anh yêu em!!!_Hắn bực nói lại

-....._Lại là im lặng

Hắn quay sang nhìn nó thì nó đã ngủ từ bao giờ,rất ngon lành.....“Haizzz.....thật là khó khăn lắm mới tỏ tình được vậy mà ngủ luôn.thật là.....”Hắn mỉm cười bế nó ra xe.Nó ngủ say chẳng biết gì....trong giấc mơ nó thấy một chàng hoàng tử đã yêu nó.....

Rồi cả hai cùng về nhà,nó vẫn đang ngủ hắn mỉm cười nhìn nó,nhìn khuôn mặt đáng yêu này ,sự ngốc nghếch này.....“anh sẽ bảo vệ cho em Như àk!!tin anh nhé!!anh yêu em!”hắn nhẹ thơm lên môi nó.....

“Tít....Tít.....tít....”Tiếng đồng hồ la in ỏi làm nó thức giấc.....ngồi bật dậy nó nhớ ra đã hẹn Thy và Trường đi đón bạn mà giờ nó còn ngủ...

Chuông điện thoại nó reo lên là Thy đang gọi cho nó,nó lo sợ mở máy.....

-< nè!bà=“” ở=“” đâu=“” thế=“” hả??đừng=“” nói=“” là=“” giờ=“” còn=“” ngủ=“” đó=“” nha!=“”>_Thy hét lên

- Tui tới liền!!!Nói nhỏ nhỏ_Nó nói nhẹ nhàng

-< nhanh=“” lên=“” đó!=“”>

Rồi nó chạy nhanh vào làm VSCN,bước xuống nhà nó cũng thấy hắn định đi đâu,quần jean áo thun trắng kèm theo đôi giày nó tặng.....

- Anh đi đâu đấy!!!!_Nó chạy xuống hỏi

- Tui đi công chuyện!!!

- Vậy anh đi đi!!_Nó nói rồi bước xuống cạnh hắn

- Mà cô cũng đi đâu hả???_Hắn nhìn nó

- Tui đi với Thy và Trường mà!!

- Vậy tui đi!bye_Hắn bước nhanh ra khỏi nhà

Nó cũng ra khỏi nhà,đón taxi và đi sân bay.....

SÂN BAY

- Như!!!_Tiếng Thy gọi nó

- Ra chưa??_Nó chạy lại hỏi

- Chưa đâu!!!khoảng 10' nữa!!_Trường nhìn đồng hồ đáp

- Hồi hợp quá!ko biết Nhi sẽ ra sao nhỉ??_Thy nói

- Chắc xinh ra và lớn hơn mà!!!_Nó chen vào cười

- Rồi đáp xuống rồi!!!_Trường nhìn đồng hồ nói

Nó và hai đứa bạn cùng chờ đợi.....

- Hồi hợp quá!!!!_Nó cầm bó hoa rung rung

Từ trong bước ra một cô gái mặc trên người chiếc váy hoa rực rỡ ,làm nổi bật làn da trắng như tuyết,tóc xỏa dài đeo kính và kéo valli từ từ bước ra.....

- Hello!!!!_Nhi vẫy tay chào

Nó tính chạy lại ôm con bạn sau 3 năm xa cách nhưng bỗng Nhi bỏ valli và chạy lại một người con trai và ôm chầm lấy hắn.Nó cầm bó hoa rút xuống,hai chân run rẩy ko cử động được.....

“Đừng....”Nó ko tin vào mắt mình được là hắn,hắn đang ôm Nhi và bạn gái của hắn là Nhi bạn thân của nó.“Ko....ko thể nào....”Nó lắc đầu xua đi suy nghĩ

Lòng nó hoang mang một cảm giác gì đó nhói trong tim làm nó ko còn thở được. Thy và Trường thì đứng đó bất ngờ ko biết phải làm gì nữa.....

Hắn đang ôm Nhi, hắn ko thấy nó đang khóc ko thấy nó ở đây....Hắn rời vòng tay Nhi cười, và Nhi cũng mỉm cười nhìn hắn....Nhi cầm tay hắn tiến về phía nó.....

Hắn khựng lại khi nhìn thấy nó hai mắt long lanh bỗng chùn xuống đến lặ thường, chân cũng bắt đầu đứng lại.....

- Nè! ko nhận ra tui sao??_Nhi vô tư nói
- Hihi sao ko chứ? khỏe hả?? nhớ bà quá!_Thy ôm Nhi
- Như! bà sao vậy? ko vui sao??_Nhi quay qua nó lo lắng
- Àk....tại tui ko khỏe!!_Nó gượng cười
- Lo vui nên quên tui rồi hả??_Trường nũng nịu
- Cái ông này!! càng handsome đó nha!!_Nhi vỗ vai nói
- Đừng có khen!! coi chừng sân bay nổ đó!_Thy chọc

Mọi người cười vui vẻ chỉ riêng mỗi nó và hắn là đau khổ nhìn nhau..... Mọi chuyện cứ như là một cơn ác mộng, chồng của mình là người yêu của bạn thân...Bikịch đời nó.....

Mọi người đứng đó ko khiếm lạng đến ngọt ngào, nó chỉ biết nhìn hắn anh mắt ko thể nào buồn hơn, có cái gì đó cay cay lắm nơi khóe mắt nó nhưng ko....nó ko được phép khóc....ko được phép mềm lòng.....Hắn nhìn nó cảm xúc của hắn cũng chẳng khác gì nó, đau đáu lắm và hắn còn bất ngờ hơn khi nó và Nhi là bạn thân...Vậy mà sáng nay hắn nói dối nó là đi công chuyện.....

- Àk...quên giới thiệu!!! đây là Gia Khang người mà mình thường kể đó!!!!_Nhi nói và nháy mắt với nó. Hắn là người mà Nhi rất yêu và cô hay kể cho nó và Thy nghe về hắn....
- Và đây là Như, Thy, Trường bạn em!!!_Nhi sang nhìn hắn nói
- Như sao nhìn Khang hoài vậy....mọi người quen nhau àk..._Nhi nghi ngờ khi thấy nó nhìn hắn
- Thì....._Thy định nói nhưng nó cản lại
- Àk....ko quen!!! chào bạn!_Nó nhanh nhẹn cúi người chào hắn
- Ukm!! Chào!!!_Hắn cũng cúi xuống nhẹ

Xa lạ là cảm giác của cả hai lúc này.....Đứng bên cạnh hắn nhưng nó chẳng còn cảm giác gì nữa có một điều gì đó đã làm thay đổi...Thy và Trường im lặng nhìn nó. thật ra Thy và Trường đều biết nó yêu hắn, nhưng cũng chỉ biết im lặng.....

- Vui quá àk...hay tui về nhà bà thăm hai bác ha!_Nhi cười nhìn nó
- KO ĐƯỢC!!_Nó và Hắn đồng thanh hét lên
- Nhi ngơ ngàng trước phản ứng của cả hai “cả hai người bị sao thế này? sao lại buồn như thế chứ??”
- Tại bà mới về một mà!!! hôm khác đến chơi cũng được!_Nó lên tiếng phá tan sự nghi ngờ của Nhi
- Đúng rồi đó! em về khách sạn nghỉ đi!_Hắn cũng chen vào
- Ukm! vậy cũng được, vậy tui đi trước nha!!_Nói rồi Nhi và Hắn bước đi
- Gặp lại sao!!!!_Trường vẫy tay chào

Hắn quay lại nhìn nó rồi bước đi, nó nhìn theo bóng dáng hai người khuất dần....và từ từ nó khụy xuống nó ko còn đủ sức lực để đứng nữa, có cái gì đó nổng hổi trên má nó đang từ từ lặn xuống, trái tim nó nhói đau gọi tên người con trai đó.....Đau đến nghẹt thở, có bờ vai của ai đó đang cúi xuống ôm nó dịu dàng.

Cảm giác được hơi ấm kì lạ nó ngược lên mắt đầy nước nhìn người con trai đó là Trường.... Trường đau khổ nhìn nó khóc thật sự chẳng biết làm gì ngoài cách ôm nó..... Cứ thế nó khóc càng to hơn và cứ như thế Trường lại ôm nó chặt hơn.....

- Khóc đi nếu cảm thấy thoải mái!!!_Trường nhẹ nhàng vỗ vai nó

- Hức....đau....đau lắm.....hức....hức...._Nó nấc lên thành tiếng

- Uhm!!!tui biết!!!

- Tại sao.....tại sao....lại là bạn tui chứ.....tại sao...lại là Nhi mà ko phải là người con gái khác....

-_Trường im lặng nghe nó oán trách hần

- Tui phải làm sao đây???

- Như àk....có ai ngăn cản được trái tim mình đâu!đừng khóc nữa mà....._Trường nói như van xin

Thy chết lặng tại đó và nhìn nó cảm giác đau tê tái,nó là người sống vui vênh thân thiện mà giờ đây nó phải khóc vì một người con trai.....

Nó cứ thế ôm Trường mà khóc mà oán trách,tại sân bay mọi người qua lại nó vẫn ko quan tâm,nước mắt nó rơi ướt cả vai áo Trường.....

Ngồi trên taxi nó tựa đầu bên kính,sau trận khóc mệt mỏi,ánh mắt nó buồn đến vô tận,bên ngoài trời đang mưa,từng hạt mưa nhẹ nhàng rơi xuống làm nó đau lại càng đau.....

Thy ngồi cạnh nó khẽ lấy tay nắm lấy đôi bàn tay nhỏ bé của nó.....

- Đừng buồn nữa!bà mạnh mẽ lắm mà!

-_Nó im lặng như ko nghe thấy

- Tại sao phải như thế này chứ???_Thy nói và nước mắt cũng đã rơi

-_Nó ko nghe thấy gì nữa,nó đang cùng hòa khóc với cơn mưa ngoài kia

- Như àk.....bà có nghe tui nói gì ko hả???Trả lời tui đi,đừng như thế này mà,tui sợ lắm....._Thy cầm vai nó lắc mạnh

-_Nó vẫn vậy

- Như đang rất buồn!!!hãy cho Như có thời gian suy nghĩ đi!_Trường lo lắng nói khi thấy Thy lay nó

Thật ra,Trường là người đau hơn ai hết,yêu mà chẳng bao giờ dám nói ra chỉ biết nhìn nó im lặng đi bên người khác.....Mãi mãi Trường cũng ko bao giờ có được trái tim nó vì bây giờ đây trái tim nó chỉ duy nhất thuộc về một người là hần mà thôi.....

Chiếc taxi dừng hẳn tại nhà papa nó,nó bước xuống lòng buồn nặng trĩu,hai bờ môi mím chặt....

- Hãy cố gắng lên!!!tui ủng hộ bà!_Thy nói nhìn nó

- Tui cũng vậy!!_Trường cũng chen vào

Nó khẽ gật đầu bước vào nhà,căn nhà trở nên một màu đen tối trước mắt nó....nó bước nhanh vào phòng của papa nó.

- Con về rồi hả???_papa nó cười hiền

- Vâng ạ!_Nó khẽ gật đầu nói

- Như!mất con sao vậy??_Ông lo lắng nhìn nó

- Con....con...._Nước mắt nó đã rưng rưng

- Con sao nói ba nghe đi!!_Ông sốt sắng

- Con ko muốn ở đây nữa??con ko muốn sống với anh ta....con ko muốn sống như thế này nữa?_Nó nói nghen ngào
- Con đau khổ thế sao??ba xin lỗi....._Ông ôm nó dịu dàng
- Sao ba phải xin lỗi...người có lỗi là con nếu con ko cùng với anh ta...thì...._Nó dụi mắt vào lưng papa nó nói
- Ko đâu!!!Thật ra mọi chuyện là do hai gia đình sắp đặt đó con àk...
- Sao cơ????_Nó ngược lên hai mắt mở to
- Thật ra con và Khang có hôn ước từ nhỏ,tính cách hai đứa thì ko thích ép buộc nên mọi người mới cho hai đứa gặp nhau ở khách sạn....và bắt cả hai về sống chung....._Papa nó ôn tồn nói
- Ba sao ba có thể như thế chứ??
- Ba xin lỗi con.....
- Vậy bây giờ con ko muốn sống cùng anh ta nữa??con qua nội sống ba nhé!!!_Nó nhìn papa nó van xin
- Qua nội sao??
- Vâng ạ!vậy ba nhé!!!!_Nó cầm tay papa lắc lư
- Thôi được rồi!!vậy khi nào con đi!!!
- Mai ạ!!
- Sao nhanh vậy!!!
- Con muốn mà ba!!!

Ông cũng đành chịu trước sự van nài của nó.Nó sẽ qua Pháp sống cuộc sống mới,nói đúng hơn là nó đang trốn chạy sự thật này.....nó ko đủ can đảm để giành lấy như lời nó đã nói....nó ko thể nào.....

Nó nằm trên giường ánh mắt xa xăm nhìn mọi thứ xung quanh,mắt nó nhòe đi vì nước,nó im lặng khóc từng giọt khẽ rơi xuống khuôn mặt nhu mì của nó,trái tim nó tan nát theo từng hồi....“tại sao lại là bạn em chứ??tại sao??”nó nấc nhẹ.

Hắn đang về nhà,trái tim của hắn cũng đau chẳng thua gì nó,lúc nhìn thấy nó ở sân bay là hắn đã ko còn gì hết....căn nhà im ắng ko một chút ánh sáng nào,hắn lo lắng chạy vào phòng nhưng chẳng thấy nó đâu....Ngồi nhà trần ngập tiếng cười giờ chỉ còn mỗi hắn,ngồi xuống sofa hắn lôi điện thoại ra....có tin nhắn là của nó“Tui về nhà rồi!”chỉ mỗi dòng tin nhắn vắn vắn mà sao hắn thấy đau lòng đến thế....Nó đã bỏ hắn sao?ko thể nào nó yêu hắn thế cơ mà!nhưng vì hạnh phúc của hắn nó sẽ ra đi và chấp nhận tất cả.....

“Ngày mai phải tìm cô ta giải thích ko thôi mình chết mất”Hắn nằm dài trên giường suy nghĩ.

“Mai đi chơi anh nhá!”là dòng tin nhắn của Nhi,hắn mệt mỏi mở ra xem và nhắm mắt lại thật sự trong hắn lúc này chỉ có mỗi mình nó mà thôi.....

Hai trái tim đang cùng hòa nhịp đập,đang hướng vào nhau nhưng sao cả hai ko cảm nhận được điều đó vì tình yêu này cần nhiều thời gian để chứng minh.....

SÂN BAY

Nó ,papa nó ,dì và em nó đang đứng ôm nhau chào tạm biệt,nó ko khóc nước mắt nó ko thể nào rơi ra nữa....Nó mặt chiếc váy màu đen,vài viên trắng xung quanh,thêm cặp kính đen to che giấu đi đôi mắt đang sưng lên vì khóc quá nhiều.....

- Hai đi qua đó nhớ ôm ông bà nội dì em hai cái nha!!!_bé Trúc lắc tay nó
- Ukm!chị biết rồi,em ở nhà ngoan đó!!!!_nó xoa xoa đầu Trúc
- con đi nhớ giữ gìn sức khỏe nha!_dì nó ôm nó dịu dàng
- Con biết rồi!!dì cũng vậy nha!

- Đi qua đó ăn uống đầy đủ nghe chưa??_Papa nó làm mặt nghiêm nói

- Con biết mà!!cả nhà ở lại vui vẻ!!!!

“Chuyến bay từ Việt Namsang Pháp sẽ cất cánh.....”

- Thôi con đi đây!!_Nó nói và ôm mọi người

- Em nhớ những gì chị dặn đó!!!!!!_Nó đi quay lại nhìn Trúc

Nó kéo valli vào trong ,nó nhìn quanh tìm kiếm dù biết hấn sẽ ko đến nhưng nó vẫn muốn nhìn hấn lần cuối trước khi rời xaBỗng nó bắt gặp hình dáng quen thuộc ngày nào đang chạy lại nhưng ko còn kịp nữa,cánh cửa đã đóng lại.....

Hấn chạy tới mồ hôi ướt cả áo,khi hấn đến nhà tìm nó thì người giúp việc nói là nó đi xa nên hấn nhanh h bỏ chạy nhưng ko kịp nữa,hấn chỉ nhìn thấy mọi người đang vẫy tay chào về một nơi rất xa.....

- Con chào hai bác!Như...._Hấn cúi chào hỏi

- Nó đi Pháp rồi_papa nó buồn nói

- Vâng!!!_Hấn chùn xuống

- mẹ và ba đi trước đi!!!con có chuyện nói_bé Trúc cười nói

đội bóng hai người đang khuất dần,Trúc mới lên tiếng nói.....

- Chị hai gửi cho anh cái này!_Trúc nói đưa cho hấn lá thư

- Chị em gửi anh??_Hấn nhìn Trúc

- Vâng ạ!!!hôm qua chị khóc rất nhiều và còn gọi tên anh nữa???

- Thật sao??

- vâng!thôi em đi đây!ba kêu rồi!!_Bé Trúc nói và chạy đi

-_Hấn đứng đó tròn hai chân xuống đất

Như người mất hồn ,hấn mở lá thư ra nhòe đi vì nước mắt,vết mực đã lem màu,mắt hấn cay cay và đọc nó.....

”Gửi anh.....

Khi anh đọc lá thư này có lẽ em đã đi một nơi rất xa...anh còn nhớ ngày đầu chúng ta gặp nhau chứ?thật bất ngờ nhưng đó chỉ là sự sắp đặt của hai gia đình thôi anh àk....nhưng anh biết ko dần dần em đã phát hiện ra là em đã yêu anh mất rồi.....nhưng thật ko ngờ anh lại là bạn trai của Nhi nên em xin lỗi em radi như thế này,có lẽ em trốn tránh nhưng xin anh hãy tốt với Nhi hãy yêu cô ấy nhiều.....Cười thật nhiều anh nhé!!!

Em yêu anh!đồ ngốc àk.....!”

- Đồ ngốc àk...anh cũng yêu em mà!Đừng rời xa anh xin em đấy!em có nghe anh nói ko Như!anh sai rồi anh trốn tránh trái tim mình là anh sai rồi_Hấn khụy xuống khóc

Trái đất xung quanh như ngừng lại giây phút này đây,giây phút mà hấn đã mất nó,chiếc máy bay cất cánh bay lên trên trời cao....Chuyến bay mang người con gái hấn yêu đi xa đi về một nơi ko có hấn.....mãi mãi.....

Nó đã ngồi yên vị trên máy bay,nó hướng mắt nhìn xuống nơi mà nó cho là sẽ gắn bó suốt đời nhưng kongờ lại có một ngày nó bỏ ra đi như thế này ra đi trong nước mắt.....

Nó nhìn lại rồi quay đi nước mắt nó đã rơi từ bao giờ“Tạm biệt anh!hãy hạnh phúc”.....Nó ko lau nước mắt,cứ để cho những giọt nước mắt vô tri kia cứ rơi xuống,nhanh chóng phủ đầy gương mặt nó.....

Những kí ức lại chợt ùa về trong nó,kí ức về hấn về những ngày đã sống cùng nhau.....

”Nó đang ngồi cầm cúi làm bài tập khó,mặt nó nhăn nhó trông mà phát cười....

- Làm gì mà nhăn nhó vậy??_Hấn bước ra hỏi nó

- Bài tập khó quá_Nó ngược lên nhìn hấn tội tội

Hấn cúi xuống cầm vở nó lên xem và nó đã được ăn một quả cóc thật đau....

- Ngốc nè!!!!!!

- Ui ya!!!sao cóc tui hả???_Nó xoa xoa đầu nói

- Bài tập vậy mà khó hả???

- Tại tui....tui....

- Thôi thôi!tui giải à xem nhá!!!!

Nó nhìn hấn chăm chú làm bài tập,môi nó khê mỉm cười nhìn hấn chẳng khác nào một thầy giáo khó tính,lâu lâu lại cốc nó vài cái.....trông mà yêu.....”

Đơn giản thế nó yêu hấn như thế đấy...một tình yêu bình yên ko quá lớn mà cũng ko quá nhỏ.

Nó ko khóc nữa,nó ngồi im mắt nhìn ra xa ko hồn....Những kí ức làm nó đau nhói,nó muốn trách trái tim mình đã ko nghe lời khi đã yêu hấn_bạn trai của bạn thân....

Chuyến bay chở nó sau 13 tiếng,nó bước xuống sân bay cảm giác nó nhận được là cái lạnh thấu xương,trời lạnh lắm khiến trái tim nó cũng gần như đóng băng.....

Hấn khụy xuống ở sân bay khóc ,giọt nước ngày càng rơi nhiều,hấn đau lắm khiến hấn ko còn đứng lên nổi hấn đã mất nó.....

Tiếng nhạc mạnh,cùng với những con người đang nhảy lên điên cuồng khiến hấn mệt mỏi,hấn ngồi phía trên của quán bar,những chai rượu ngã nghiêng,hấn đã say rất nhiều nhưng trong cơn say hấn luôn nghĩ về nó...

Điện thoại hấn reo nhưng hấn ko còn nghe thấy được gì nữa...hấn ko muốn làm gì hết,đau đau lắm....

- Alo...._Tiếng người phục vụ nhắc máy

- _Tiếng Nhi

- Anh Khang say rồi ạ!!!!

-

- Quán bar CRY.....

“Tút....tút....tút...”Nhi cúp máy khi chưa nói được tiếng cảm ơn,Nhiko phải thiếu lịch sự như thế đâu vì cô đang rất lo cho hấn vì cả hai đã hẹn đi chơi nhưng cô chờ mãi chẳng thấy hấn đâu.....Nhi thấy hấn có những hành động lạ từ ngày hôm qua,từ ngày thấy Như,cô có cảm giác gì đó nhưng ko thể xác định được....

Chiếc taxi dừng hấn tại quán bar Cry,Nhi bước xuống cô thật nổi bật với chiếc váy ngắn ôm sát người,từng bước đi như thu hút người khác....

Nhi bước vào cạnh hấn,hấn nằm đó ,mùi rượu nức nồng,cô nhìn hấn lo sợ chạy lại đỡ người hấn ngồi dậy.....Trong ánh mắt mờ mờ ảo ảo của mình hấn đã nhìn ra nó.....

- Như...anh biết....anh biết mà.....em ko bỏ anh đâu....vợ ko bỏ chồng đâu....._Hấn ôm Nhi nói,nước mắt hấn lại rơi

-_Nhi im lặng,thật sự cô đang rất sốc“Như vợ chồng sao??ko...ko....thế nào...”Nhi gào lên trong suy nghĩ

- Đừng bỏ anh mà....xin em đó....anh yêu em rồi....yêu thật mà....._Hấn nói trong tiếng nức

-_Nhi chỉ biết im lặng,người đang ôm cô là người mà cô đã từng yêu sao??ôm cô trong tay mà gọi tên người con gái khác,ngày cô bỏ đi Mĩ hấn chưa từng rơi một giọt nước mắt vậy mà bây giờ hấn đã khóc nhưng ko phải cho cô mà là Như.....

Phải Nhi đau lắm và nước mắt cô cũng đã rơi,cô cũng ko biết nữa có gì động lại nơi khóe mi của cô.....là tại cô cô đã sai khi bỏ rơi hấn....

3 Năm trước

- Em sẽ đi Mĩ_Nhi ngồi cạnh hấn lạnh lùng nói
 - Sao???em đi Mĩ sao???_Hấn ngạc nhiên nhìn Nhi
 - Ukm!!!!
 - Vậy bao lâu?????
 - 3 năm và có lẽ là mãi mãi.....
 - Vậy còn anh....._Hấn nhìn Nhi buồn
 - Em xin lỗi.....
 - Xin lỗi ư???xin lỗi anh sao??_Hấn nhếch mép cười
 - Em biết....em đi là có lỗi với anh....
 - Em biết mà vẫn đi sao?????
 - Em....._Nhi ngập ngừng nhìn hấn
 - Anh biết!!có bao giờ em quan tâm anh ko hả??có bao giờ em hiểu cảm giác củaanh ko??tại sao đến lúc em chuẩn bị đi xa câu cuối cùng nói là chỉ xin lỗi thôi sao??_Hấn cười nhạt
 - Em.....
 - Vậy là yêu anh đó sao??
 - Em yêu anh nhưng em muốn qua Mĩ để sống một cuộc sống mới anh àk....chàoanh!!!!!!_Nhi nói và bỏ đi Bàn tay hấn nắm chặt đôi tay nhỏ bé của cô lại.....
 - Em quyết định rồi sao??????
 - Ukm!!mai em bay!!_Nhi nói và đẩy tay hấn ra lạnh lùng
- Hấn từ từ buông thông tay xuống,nhìn Nhi bước đi,trái tim tan nát và nhờ nó màhấn đã trở lại như xưa.....

Hiện tại

Đúng Nhi đã rời bỏ hấn,cô đã bỏ tình yêu của mình lại và ra đi.Cô đã sai vàngay lúc này đây cô ko có quyền trách hấn....

Nhi bên cạnh chăm sóc hấn nhưng hấn cứ mãi gọi tên nó làm cô đau nhói,trái timcô đang rỉ máu,ko còn gì đau hơn thế nữa....

Nó đang đứng trước một công viên rộng lớn của Pháp,nhẹ nháng hít thở thậtsâu.....ngắm nhìn mọi thứ xung quanh.Bỗng có ai đó đến bên cạnh nó cười một nụ cười đẹp nhu7 nắng ban mai,nụ cười làm nó mãi nhìn theo

- Sao buồn thế cô bạn....._Người con trai cười nói
- Ko vui thì buồn chứ sao??_Nó chu môi lên nói
- Trời àk....hihi_Người con trai cười nhìn nó
- Sao lại cười chứ??
- Cô thật thú vị.....
- Là sao??
- Thì cô đặc biệt hơn những cô gái tui từng gặp!
- Đặc biệt ư!!!!
- Thì cô ngốc

4. Chương 4

Cái lạnh thấu xương của mùa đông làm trái tim nó băng giá, ngẩng nhìn lại rồi nó quay bước đi nhanh, bước chân lẻ loi và cô độc biết nhường nào.....

Ngôi biệt thự dần dần hiện ra trước mặt nó, bước nhanh chân vào nhà nó đã thấy ông nó đang ngồi uống trà cùng với một người con trai là người đã nói chuyện lúc nãy, nó bất ngờ nhìn ông....

- Con về rồi sao???

- Vâng ạ!!! đây là,....._Nó nhìn qua người con trai hỏi

- Àk....đây là An nhà kế bên nhà ta đó,sau này hai đứa sẽ là bạn mà....._Ông nó cười nói

- Vâng ạ!!! chào An....._Nó bước lại cúi đầu

- Hihi mình lại gặp nhau nữa rồi....._An nhìn nó cười

- Hai đứa quen nhau sao???_Ông nó thắc mắc

- Vâng ạ!!! lúc sáng có gặp nói chuyện....._An nhìn nó nói

- Vậy là tốt rồi!!! àk....mà mai con có thể đưa Như đi tham quan được ko?_Ông nó nhìn An cười nói

- Vâng ạ!! nếu Như ko ngại....._An nhìn nó

- Vâng cũng được..._Nó cười buồn

Cuộc nói chuyện của nó và An diễn ra khá vui vẻ, An có nụ cười thật đẹp khiến nó phải ngước nhìn, cảm giác bình yên nào đó trong lòng.....

Hắn nằm đó hai mắt nhắm nghiền, cảm nhận đôi tay nặng trĩu, mở mắt ra nhìn thấy Nhi đang nằm ngủ bên tay hắn dịu dàng....Khẽ đưa tay mình ra khỏi Nhi để cô ko thức giấc nhưng cô đã thức từ bao giờ.....

- Anh thức rồi sao????_Nhi ngước lên hỏi

- Uhm!!! em chăm sóc anh cả đêm sao???????

- Vâng!!!! em tìm anh nhưng người ta nói anh say nên....._Nhi nói buồn

- Cảm ơn em....._Hắn nói lí nhí

- Ko có gì!!!! thôi em đi đây, thức ăn em để ở bếp....._Nhi nói rồi nhanh chân bước ra

- Anh xin lỗi....._Hắn cúi gầm mặt nói

- Ko....là em.....em có lỗi....là em...._Nhi khựng bước lại nhìn hắn, hai mắt long lanh gần như khóc

- Em....._Hắn ngước lên nhìn Nhi đau xót

- Em biết em bỏ anh đi là em sai và em cũng biết anh ko còn yêu em nhưng em xin anh hãy bên cạnh em....đừng bỏ em...._Nước mắt Nhi đã rơi, chăm sóc hắn cả đêm nghe hắn gọi tên nó mà lòng cô đau xót khôn nguôi.....

- Anh xin lỗi....anh yêu.....

- Ko....ko....ko.....anh đừng nói nữa....._Nhi bịt hai tai lại và chạy đi

Cô lao đi xuống nhà, cô sợ lắm, sợ ba từ “anh yêu Như”, đối với cô như thế là quá đủ cô ko thể chịu nổi thêm bất cứ sự tổn thương nào nữa, trái tim cô đau nhói.....

Tại quán cafe ONE , Thy đang ngồi đợi Trường, sự ra đi của nó làm cả hai rất buồn, Trường đau khổ khi biết nó ra đi và lời yêu của cậu sẽ chỉ mãi là bí mật của trái tim mà thôi, nó mãi mãi sẽ ko biết có một tình yêu hiện diện từ rất lâu.....

- Trường!!!!_Thy vẩy tay khi thấy Trường
- Hihi đợi tui lâu ko????_Trường ngồi xuống cười
- Cũng lâu!tí ông tính tiền đó!!!
- Hihi biết mà!!!!
- Như đi rồi ông biết chứ??
- Tui biết....._Trường nhẹ giọng buồn nói
- Ông yêu Như àk.....
- Sao....sao....bà biết!!
- Tui mà....chuẩn ko cần chỉnh.....
- Nhưng Như có biết đâu!!!Như đã yêu một người khác.....ko phải là tui.....
- Cuộc sống của Như đã ko còn như trước nếu ra đi làm Như vui thì tui ủng hộ.....
- Tui cũng thế!!Mong Như sẽ hạnh phúc!!!!

Cả hai nhìn qua khung cửa kính,ánh mắt tràn đầy niềm hi vọng nó sẽ hạnhphúc,rồi cả hai khẽ mỉm cười hạnh phúc.....

Buổi sáng,se lạnh tạiPháp,nó nằm trong chiếc chăn,ánh nắng len lỏi qua phòng nó,cảm giác thật dễ chịu khiến nó ko muốn rời khỏi chiếc chăn.....

- Dậy đi nào!!dậy đi!!_An lay lay vai nó
- Ngủ tí nữa mà....._Nó nói và lấy tay kéo chăn lại
- Ko ngủ gì hết!!!_An kéo chăn ra khỏi người nó
- Aaaaaaaa_Nó giết mình bật dậy
- “Cốp....”Đầu nó và đầu An đập vào nhau,nó xoa xoa đầu than thở....
- Huhu đau quá!!!anh làm gì ở phòng tui vậy!!!
- Thì qua dẫn cô đi chơi nèk.....
- Ak...ha....tui quên....hihi_Nó cười bỏ chạy vào trong
- Nó bước ra với trang phục nhẹ nhàng,kín người trời rất lạnh khiến tay nó runlên bần bật...
- Đi thôi_Nó bước xuống cười
- Ăn sáng trước nha!!!!_An nhìn nó dò xét

Rồi nó và An bước vào một nhà hàng nhỏ,trang trí khá thoáng mát,khung cảnh lunglinh nhìn rất ấm áp....Nó cùng An ăn sáng,nó nhìn An cười.....

- Hihi bây giờ thì đi chơi nha!!!!no rồi!_Nó nói và xoa xoa bụng
- Hihi ukm!mà sao này đừng nói chuyện cộc như thế nữa,xưng “anh,em”nha!!!!!!_An nhìn nó cười
- Sao phải xưng anh em chứ??chúng ta bằng tuổi mà_Nó chu môi lên cãi
- Thì tui xin trước cô 2 tháng mà...hihi_An cười
- Ak...ha....vậy đi thôi anh...._Nó nói và bước ra đường

An cùng nó đến khu vui chơi,nó thích thú la hét,chạy vòng quanh chơi hết trònày đến trò khác,như con nít.....Bên An nó cảm giác vui vẻ và bình yên lắm.....

- Hoi!!!chơi mệt quá!_Nó ngồi phịch xuống ghế

- Em chơi “ít” quá mà!

- Hihi Tại lâu quá mới vui như thế mà.....

- Hihi vậy ăn kem ko??_An nhìn thấy quầy kem và hỏi nó

- Hihi ăm mà!anh mua em hai cây nhá!!!!socola và vani dâu nhé!!!!

- Ăn hai cây luôn hả??_An nhìn nó ngạc nhiên

- Chuyện nhỏ!nhanh đi em đói rồi nek....._Nó xoa bụng nũng nịu

An chạy mua kem cho nó ăn mà lòng vui đến lạ,Nó ngồi ăn kem hồn nhiên như connít vậy,vô tư mà ăn,An thấy nó chỉ biết lắc đầu cười trừ...

- Ko ngờ nhìn em vậy mà giống thiệt ák...

- Giống gì!!!_Nó xoay qua kem dính tùm lum

- Thì....giống...“eo chang y”_An cười mỉm nhìn nó

- “eo chang hy”...“eo chang hy”_Nó lẩm bẩm làm An cười

- Aaaaa!!anh dám nói em là y chanh heo hả??_Nó hét lên nhìn An

- Thì giống mà....

- Anh chết với em....._Nó nói và đuổi theo An

- Haha Như heo!!_An cười chạy

- Đứng lại!!!!

- Ngu sao đứng!!!hihi

- Huhuhuhu_Nó ngồi phịch xuống khóc

- Có chuyện gì sao???_An lo lắng chạy lại

- Haha_Nó nắm ao An lại

- Em....em....gạt anh!!_An chau mày nhìn nó

- Hihi ai bảo anh dễ gạt làm chi??

- Quan tâm em mà em gạt anh!!!!_An giận dữ

- Hihi công em đi!_Nó nũng nịu

- Sao cơ??công heo hả???

- Anh dám nói em là heo hả??_Nó lườm An

- Thì em là heo rồi còn gì?

- Em ko biết bây giờ công em....

- Ko công heo đâu??_An nhìn nó cười gian

- Ko hả??

- Ukm!!!_An bụm miệng cười

“Phụt...”nó nhảy lên lưng An ôm chầm lấy cổ An ko buông,An lắc đầucười dưới sự tinh nghịch của nó....

- Bây giờ thì công đi!!!_Nó cười gian nói

- Anh sợ em luôn rồi!!_An lắc đầu cười khỏ công nó

- Hihi_Nó cười đắc trí trên lưng An

An công nó, đi dọc theo con đường, buổi chiều nhẹ chỉ thấy bóng dáng người con trai và người con gái khuất dần.....

Nó tựa lên vai an âu yếm, cảm giác này khiến nó nhớ lại một điều gì đó nhưng nó ko thể nào nhớ rõ, trái tim nó ấm áp đến lạ thường ngày con trai này luôn tạo cho nó cảm giác bình an khi ở bên.....

- Ngủ àk..._An hỏi khi thấy nó im lặng

- Có đâu!!!!_Nó lắc đầu đáp

- Vậy sao ko nói gì???

- Tại mệt quá!!!

- Hả???em được công mà cũng mệt nữa sao?anh công em mới là mệt nè_An giận dỗi

- Được công em là sướng lắm đó!!!!

- Vậy anh ko dám nhận cái sướng này đâu???

- Hihi_Nó phì cười

- Anh hỏi em điều này nha!!_An dịu giọng hỏi

- vâng hỏi đi!!!!

- Tại sao những lúc em cười nhìn trông gương gương làm sao ấy??Như lần đầu tiên anh gặp em vậy!!!!

-_Nó im lặng nhớ về hân

- Như àk....._An hỏi khi thấy nó im lặng

- Anh thả em xuống đi!!!!

- O!!!!_An ngơ ngác

- Thả em xuống đi!!!!_Nó nhảy xuống khỏi người An

- Anh xin lỗi!!anh lại làm em buồn rồi!!!!_An cúi xuống nhìn nó buồn

- Nếu người anh yêu là bạn gái của bạn thân anh thì sao hả anh??_Nó ngược lên An mắt rưng rưng

- Sao cơ???

- Hức....vậy mà....vậy mà em đã yêu bạn trai của bạn thân mình đó anh!!!!_Nước mắt nó lăn dài, nó tựa lên vai An khóc nức nở, kể mọi chuyện cho An nghe, từng nỗi đau lại ùa về.....

- Thôi!đừng khóc nữa!!Tình cảm đâu ai ngăn cản được!!!_An vỗ vai nó

- Hic...hic...._Nó mắt đầy nước nhìn An

- Em hãy cứ vui vì em đã lựa chọn đúng!!ra đi là cách tốt nhất, giữ lại tình bạn kia!!!

- Vâng!!!!cảm ơn anh!!

- Cảm ơn vậy thôi sao??Ướt cả áo anh rồi nè!!Em khóc như mưa vậy, nãy giờ người qua lại cứ tưởng anh ăn hiếp em ko àk.._An kể tội nó

- Hihi_Nó chịu hết nỗi phì cười

- Hihi cười gì chứ??_An làm mặt giận dỗi

- Em biết lỗi rồi!!em sẽ ko dám khóc nữa đâu!!!

- Ukm....vậy thì tốt!!!

- Từ nay em sẽ là PHẠM THÁI QUỲNH NHƯ vui vẻ!!_Nó đứng lên nói

- Em nói đó nha!!mai giặt áo cho anh đó!!!!

- Xí!!!!ko giết!!_Nó phỏng má nói

- Ó!!!!!!huhu_An làm mặt khóc

Nó nhìn An cười,nó đã vui cười trở lại ,An đã mang nụ cười nó trở về....Một cuộc sống mới chỉ có nụ cười và nó sẽ ko bao giờ nhớ về hần nữa.....

Hần đau khổ từ ngày nó ra đi,Nhi lúc nào cũng đi theo hần chăm sóc cho hần, hần biết nhưng trái tim hần cứ gào lên tên nó đầy xót xa.....

Quán bar CRY_____

Như mọi ngày hần luôn ở bar uống rượu,uống đến khi nào say,đến ko còn biết gì nữa hần mới trở về và dù cơn say làm hần chẳng biết gì nữa nhưng sao nó vẫn còn trong hần từng hình ảnh từng mảng kí ức cứ ùa về như một điều gì đó quen thuộc lắm.....Dù nhiều lần hần đã hỏi tại sao hần lại như thế thì câu trả lời vẫn là “hần yêu nó” yêu nhiều lắm,thậm chí là nhiều hơn tình yêu của nó nữa kia.....

Hần ngồi trên chiếc ghế dài,cầm ly rượu trên tay và uống như uống nước.....Bỗng có bàn tay ai dịu dàng nắm lấy tay hần,nhanh lắm và kéo hần đi thật nhanhPhút chốc hần đang ở trên sân thượng của quán,Gió mát khiến hần dần tỉnh.....

- Nhi....._Hần gọi tên Nhi khi thấy cô đứng cạnh mình

- Anh còn biết em nữa àk._Nhi nhìn hần

- Sao em lại đến đây!!!về đi!_Hần nói lạnh lùng và bước đi

- ĐỨNG LẠI_Nhi hét lên làm bàn chân hần khựng lại

“Bốp....”Một cái tát thật mạnh đã nằm trên mặt hần,Hai mắt Nhi long lên sòng sọc làm người đối diện cảm thấy sợ hãi...

- Anh nhìn lại mình đi!!coi anh ra gì nữa hả??Như ra đi để anh hạnh phúc mà giờ anh như thế này sao?tại sao chứ...lại cho tui và Như cùng yêu anh chứ?Anh lả đồ tồi....Sao anh ko đi tìm Như hả?sao anh cứ dày vò tui mãi thế...sao anh làm tui đau thế này....._Nhi nắm áo hần nói và khóc,từ từ phịch xuống dần

-_Hần im lặng nghe Nhi oán trách trái tim của hần cũng đau lắm chứ

- Anh hãy tìm Như đi_Hai hàng nước mắt đầy trên má Nhi,trái tim cô đau lắm khi nói những lời đó nhưng thật sự cô ko thể chịu nổi nhìn hần như thế....Cô rất muốn hần ở bên cạnh mình như thế là cô quá ít ki...cô ko thể.

- Cảm ơn em!!!!_Hần nói và chạy đi,hần sẽ đi tìm nó tìm người con gái mình yêu

Còn lại mình Nhi trên sân thượng,cô cứ khóc,khóc thật nhiều,cô đã từ bỏ hần...ko phải cô đã từ bỏ hần rất lâu rồi nhưng bây giờ đây cô cảm thấy thực sự hạnh phúc.....

- Chúc anh hạnh phúc cùng Như!!!_Nhi ngồi đó nhìn hần chạy

Lau vội những giọt nước mắt,cô đứng lên và bước đi,từng bước cô đơn.....

Hần chạy như bay về nhà,papa và mama hần đang xem tivi bất ngờ thấy hần chạy vào thở gấp....

- Con trai....có chuyện gì àk..._Mama hần lên tiếng hỏi

- Mẹ...mẹ cho con biết địa chỉ Như bên Pháp đi!_Hần nói như van xin

- Để làm gì??

- Con muốn gặp Như....

- Nhưng...._Mama hần ấp úng nhìn nó

- Đường XXY...._Papa hần nói

- Vâng!con cảm ơn ba!!_Hần nói và chạy lên phòng

- Anh vậy là...._Mama hấn quay sang papa nói

- Nó lớn rồi hãy cho nó tự quyết định mọi chuyện....._Papa hấn nói và xem tivi

Hấn dọn thật nhanh quần áo vào chiếc vali nhỏ,bước ra khỏi nhà cười với mọi người thật sự hấn đang rất vui.....

Chiếc máy bay đang trở hấn trở tình yêu của hấn đang từ từ cất cánh trái tim hấn đang khao khát hình bóng của người con gái mang tên Như....

- Anh sẽ đến gặp em!!sẽ ko mất em nữa đâu..._Hấn mỉm cười nói

Chuyến bay cuộc đời hấn,mang sự nhung nhớ của người đang yêu,hấn nhắm mắt tận hưởng cảm giác được gặp lại nó.....

Hấn đứng giữa ko gian rộng lớn của sân bay,nhìn hấn rất thu hút mang một vẻ đẹp châu Á,mỉm cười bước lên taxi thật sự bây giờ hấn chỉ muốn chạy thật nhanh đến nó.....

Ngôi biệt thự nằm ngay trước mắt hấn,nhanh tay nhấn chuông cửa.....một người giúp việc bước ra nhìn hấn lạ lẫm....

- Anh tìm ai?????

- Tui muốn gặp Như!!!!

- Xin lỗi!!Ở đây ko ai tên Như hết!!

- Sao cơ!!!!ko có ai hả??

- Vâng!!!!

- Đúng địa chỉ rồi mà!Như àk....ra đây đi...anh đến tìm em nèk.....Như!!_Hấn hét vào

- Anh làm cái gì vậy!!!!ko có ai tên Như hết_Người giúp việc nói....thực sự chẳng ai biết nó tên gì chỉ gọi là cô chủ thôi mà....

“Rầm.”cánh cổng đóng lại trái tim hấn cũng tan nát theo tiếng cổng.....“sao vậy.....em đang ở đâu hả Như...anh đến tìm em mà.....”Hấn nói và ngồi trước cánh cổng.....Nhìn hấn bây giờ chẳng khác gì một người bị bỏ rơi..

- Ắc....xì...._nó đang ngồi chơi với An

- Hihi em ăn hiếp anh nên bị ắc xì đó!!!!!!_An chọc và đưa khăn giấy cho nó

- Có đâu....

- Ko phải sao?

- Anh muốn chết hả????_Nó lườm An

- Thôi....thôi....ko dám chọc em đâu....!_An lắc đầu cười

- Vậy thì tốt!!!Mà nè em sẽ ở lại học cùng anh luôn đó,hôm qua ông nói rồi....hihi_Nó cười nói

- Hả?vậy là anh tiêu rồi..._An than vãn

- Hihi em sẽ chăm sóc anh tốt mà..

- Ko dám để đại tiểu thư đây chăm sóc....

- Hức....anh đáng ghét lắm....._Nó quay mặt đi giận dữ

- Thôi anh xin lỗi mà...._An năn nỉ

- KO thêm_Nó phồng má

- Ô!!!!có người giận anh rồi....sôcla này anh ăn quá!!!_An cầm ây kẹo để trước mặt nó

- Hihi em ko giận anh nữa đâu!!!_Nó nói và giật cây kẹo ăn

An nhìn nó cười hiền,nó giống như một đứa con nít đôi khi có những cử chỉ khiếnAn đỡ ko nổi.....Nhưng bên nó anh có cảm giác thật vui vẻ cười nhiều hơn mà lúc trước anh ko bao giờ có.....

Giữa tiết trời lạnh giá hần cứ ngồi đó chờ đợi nó,chờ người con gái đó quaybước trở về nhưng có nào đâu cô gái hần yêu chỉ thấy những bông tuyết rơi vô tình....và dù tuyết rất nhẹ nhưng sao hần thấy nặng lắm nặng trĩu như trái timhần lúc này.....

Nó đang cùng ngồi cạnh An trông ko gian của một quán cafe,nó cười hiền nhìn Anmà nó đâu có biết rằng người nó“yêu”đang chờ đợi nó ngoài kia,ngoàitrời đầy tuyết.....

Định mệnh như lần nữa chia cắt cả hai...cứ ngỡ là sẽ bên nhau...sẽ cùng nhau điđến hết đoạn đường nhưng cuộc sống ko bao giờ như mong muốn.....

Nó và hần đã cách xa khoảng cách địa lí và khoảng cách trái tim....hai trái timcách xa nhau gần nữa vòng trái đất nhưng tại sao cả hai trái tim luôn hướng vềnhau ko thể nào quên nhau.....

Cuộc sống là một chuỗi ngày hạnh phúc và mỗi người sẽ có những hạnh phúc riêngcủa bản thân....tuy trái tim ko thể nào quên đi hần nhưng bây giờ nó đã hạnhphúc khi có An chia sẻ.....

HÃY ĐEM QUÁ KHỨ KHÓACHẶT LẠI

THỨ CÓ THỂ MỞ LÀ TƯƠNG LAI

5. Chương 5

2 Năm sau

Cuộc sống của nó trôi qua thật nhanh từ khi có An...mới đây mà đã hai năm,niềmvui tràn ngập trên môi nó,nhưng sao trái tim nó vẫn còn có hần ko thể nàoquên....nó cứ ngỡ rằng hần sẽ đang rất hạnh phúc cùng Nhi mà đâu biết rằng tráitim hần đang tan nát theo nó.....

- Như heo!!!!dậy nè!!_An lay lay nó

- O!!anh cho em ngủ tí nữa đi mà!_Nó ngái ngủ nói

- Ko được!!!dậy đi....anh nói với ông àk....._An hăm dọa

- Thôi mà!em thức rồi nè!!được chưa??đồ đáng ghét....._Nó nói và bỏ vào nhà VS

An chỉ biết cười nhìn nó,nhìn nó mà phát cười hai năm nay anh luôn bên cạnhnó,luôn tạo cho nó niềm vui và tiếng cười,thấy nó vui anh thật sự cũng rất vui nhưng anh biết nó chưa bao giờ quên đi hần....

- Xong rồi nè!!_Nó bước ra

- Hihi đi thôi!!hôm nay là ngày học cuối cùng đó!_An nói

- Ồ ha!vậy là đã tốt nghiệp rồi anh nhỉ?_Nó nghệt mặt ra

- Chứ sao nữa?_An cười kéo nó đi

Nó chạy nhanh phía sau An,sống với An hai năm “trình độ” đi của nó càng nhanh và mới đây nó và An đang đứng trước ngôi trường đã cùng nó gắn bó 2năm.....

Cuộc sống của nó cứ trôi qua như thế....lặng lẽ.....

Hần đã chờ nó rất lâu giữa trời đầy tuyết nhưng chẳng thấy nó đâu,hần trở vềViệt Namvới cơn sốt làm hần hôn mê suốt 3 ngày liền...mọi người nhìn hần xót xa ko thểtin được hần sẽ trở nên như thế.....

Sau cơn bệnh hấn đã bình thường trở lại nhưng lạnh lùng hơn trước và ko bao giờ cười nếu có cũng chỉ là nhếch mép lên mà thôi.....thích ngồi im lặng ko nói gì hay đi suốt đêm để uống rượu...mỗi ngày hấn chảy qua điều là những giọt nước mắt nhưng chẳng ai thấy nó lăn xuống vì thực sự nước mắt đang rơi ở trong tim.....

Khi nghe một điều gì đó về nó hấn điều nhói lên từng nhịp ko biết nó sẽ sống thế nào,có hạnh phúc ko?có nhớ hấn như hấn nhớ nó ko?và hàng ngàn hàng vạn câu hỏi khác nhưng chẳng ai trả lời cho hấn biết chẳng có ai cả.....

- Hi mình đến trường thôi...hôm nay là ngày cuối cùng đó!!!!_Nhi lại nói cười với hấn,Nhi và hấn bây giờ chỉ là hai người bạn ko hơn ko kém

-_Hấn im lặng bỏ đi

Nhi đứng đó ko buồn vì cô đã quá quen với cảnh này,có bao giờ hấn nói với cô dù chỉ là một câu đâu...hàng đêm cô cứ theo hấn đến tận quán bar ngồi và nhìn hấn những giọt nước mắt đau xót cứ rơi,và những đêm mất ngủ vì trông hấn.....

Thật sự cô đã hi sinh quá nhiều cho cuộc tình này,nhưng cô chỉ biết im lặng và chờ đợi một điều gì đó khiến cô thanh thản hơn....

Ngôi trường dần dần xuất hiện,ngôi trường mà nó từng chạy,từng nói,từng cười như vẫn còn đây nhưng nó đã rất xa.....

- Thy!Trường_Nhi vẫy tay gọi

- Hi!cả tuần rồi mới gặp bà đó!_Thy vẫn như xưa lúc nào cũng cười nói

- Hôm trước có người thiếu tụi mình châu kem phải ko Thy?_Trường nháy mắt tinh nghịch với Thy

- Ủa?có ko ta??_Nhi giả ngơ

- Tui đi trước!_Hấn cắt ngang cuộc nói chuyện và bước đi

- Khang vẫn như thế sao??_Thy chùn giọng hỏi

- Uhm!có lẽ anh ấy còn yêu Như rất nhiều_Nhi cũng buồn nói

- Để tui xem sao??_Trường nói và chạy theo

Từ ngày nó đi,Trường và hấn cũng dần thân thiết hơn vì trái tim cả hai chỉ có một bóng hình

Hấn đứng giữa sân thượng,gió thổi từng hồi,bỏ hai tay vào túi và nhẹ nói....

- Em có hạnh phúc ko?anh nhớ em lắm??em có nhớ anh ko hả?_Hấn nói nước mắt chảy vào tim

- Ông vẫn chưa quên sao??_Trường lên vỗ vai hấn

- Quên sao??đã từng nghĩ nhưng ko thể!_Hấn nhún vai

- Hai chúng ta giống nhau quá nhỉ??

- Cùng yêu một người....._Hấn nhếch mép

- Nhưng ông được cô ấy yêu còn tui thì....._Trường áp úng

- Đâu phải được yêu là hạnh phúc.....

- Tại sao chứ??_Trường nhìn hấn

- Ko tại sao cả??_Nói rồi hấn bước xuống sân trường

Trường đứng đó nhìn hấn đi khuất thầm nghĩ“đâu phải được yêu là hạnh phúc là sao nhỉ??”khẽ thương mình một cái vì quá ngốc nhưng thật sự câu nói của hấn làm Trường phải suy nghĩ.....

Nó ngồi cạnh An trong quán kem,cảm giác nóng nực của mùa hè làm nó khó chịu,mặt hấn nhớ nhìn An thấy mà phát cười....

- nóng quá!ăn kem là sướng_Nó cười nói

- Em thì cái gì ko sướng với chả ngon _An chọc nó
- Nè!anh muốn sao hả??_Nó lại nổi máu“giang hồ”
- Ô!ko có ăn đi!! _An sợ nói

“Như heo!nghe điện thoại đi!heo Như nghe điện thoại kìa....heo oiheo!!!!”Tiếng chuông điện thoại nó reo lên.

- Aaaaaa....em....em xóa rồi mà....sao vẫn còn vậy?_Nó hét lên bất ngờ
 - Hihi anh lấy giọng hay nhất rồi đó!cái này là có 1 ko 2 nha _An cười nói
- Chuông điện thoại của nó được An thu âm giọng của mình để cài làmchuông.....
- Anh chết với em!em nghe điện thoại xong thì chuẩn bị đi!_Nó nghe máy và hâmdọa
 - Alo

-
- Vâng ạ!có chuyện gì sao ba?
-
- Sao ạ??_Nó giật mình khi nhắc tới nhà,cảm giác gì đó lại nhói lên
-
- Nhưng....._Nó do dự chẳng muốn về
-

- Ba àk...con....._Nó ngập ngừng

“Tút....tút....tút.”Papa nó đã tắt máy từ bao giờ,nó ngồi đó khuôn mặt khác hẳn lúc nãy,ánh mắt buồn như sắp khóc nhưng vẫn cố điều gì đó lenlỏi.....

- Ai gọi vậy??_An lo lắng hỏi
- Ba gọi!_Nó đáp buồn
- Ba gọi thì vui chứ sao phải buồn...
- Ba kêu về!
- Hả??về sao??_An mắt sáng lên nhìn nó
- Sao anh vui thế nhỉ?em chẳng muốn về đó tí nào...nhưng em cũng nhớ mọi người lắm _Nó xụ mặt nói
- Vậy về thôi!_An lại kéo nó đi lần nữa

Nó ngoan ngoãn theo sao An như một đứa trẻ sợ bị thất lạc ra khỏi người thân.....

_____Quán bar CRY_____

Hắn và mọi người đang ngồi trên chiếc bàn VIP phía bên lầu của quán.ko khí khách ở phía dưới nhẹ nhàng ko ồn ào.....

- Hihi chúc mừng chúng ta đã là sinh viên..._Thy cười nói
- Oh!!_Nhi và Trường cười đáp
- Chúng ta đã có ngành học riêng?vậy còn ông?_Thy quay sang hắn hỏi
- Sẽ ở nhà?_Hắn đáp và uống rượu
- Ở nhà!!!_Cả 3 đồng thanh
- Ukm!_Hắn nhún vai

Rồi ko khí tràn ngập sự im lặng.....hắn đã mất đi lí tưởng từ khi nó ra đi,bây giờ hắn chẳng còn biết làm gì cả....

Buổi tối hôm nay trời rất nhiều sao,nó ngồi phía trên cửa sân thượng nhìn ngắmnhững vì sao trên trời.....lòng nó buồn vô hạn....hai năm rồi nó cũng biếtlà hắn sẽ như thế nào nhưng nó sợ lắm sợ lại ko kiềm lòng được mà sẽ ôm lấy hắnvà sẽ làm Nhi đau khổ.....

“2 Năm rồi anh sống như thế nào?hạnh phúc chứ?chắc có lẽ là hạnhphúc....”Nó nghĩ thầm và đi vào phòng.....ngày mai sẽ là ngày mới đốivới nó là ngày nó trở về.....

An nằm trong phòng cũng chẳng ngủ được,thật sự anh muốn biết người khiến nókhóc,người khiến nó cười,và người nó yêu là ai?anh biết nó chưa quên được ngườiđó.....

Cứ thế nó và An dần chìm vào giấc ngủ,sau giấc ngủ này có lẽ sẽ thay đổi tất cả....

Sân bay Tân Sơn Nhất

Nó bước khỏi máy bay,vươn vai hít thở cái ko khí mà hai năm nay nó chưa từnghít,nó nhớ lắm nơi mà nó đã ra đi trong nước mắt.Nó bước đi thật nhanh...

- Nè!đợi anh với!_An chạy theo nó và hai cái valli to đùng
- Chậm như rùa í!_Nó đứng trên
- Nè...Đừng tưởng về Việt Nam rồi ăn hiếp anh nha!
- Hihi anh hiểu em ghê nhỉ??_Nó cười gian nhìn
- Oh my god!_An đứng than
- Đi thôi nè.._Nó bước vào taxi gọi

An chạy thật nhanh vào theo nó,nó ngồi trên xe hồi hộp lắm,nhìn ra xa phía bênngoài cửa kính và ngắm nhìn mọi vật xung quanh...Từng con đường,từ dãy phố nhưngày hôm qua....

Bỗng nó thấy một dáng người lướt qua nhìn rất quen,nó ngược mắt nhìn theo tráitim đập liên hồi như muốn nổ tung ra,nhưng phút chốc hình dáng đó đã khuất dầnvà có lẽ người đó là hắn.....

- Như!em sao vậy??_An thấy nó kì lạ
- Ko sao??_Nó lắc đầu
- Ukm!hay đi máy bay mệt quá!!_An lo lắng
- Ko phải đâu??tới rồi kia..._Nó mừng rỡ khi thấy nhà nó

Nó bước xuống xe chạy nhanh đến cổng nhà,ngôi nhà nó đã rời xa cảm giác thânthuộc ngày nào đã hiện về....

- Aaaaa...chị hai về rồi kìa ba ơi_Bé Trúc chạy ra mở cổng và hét lên
- Wou!em lớn quá rồi nè!_Nó ôm Trúc nói
- Con về rồi...đi nhớ con lắm!_Dì nó dịu dàng bước ra...Ánh mắt nụ cười vẫn nhưngày nào
- Giờ mới về àk_Papa nó giận dỗi
- Hihi Tại con bận học mà ba!_Nó nũng nịu nói
- Con chào 2 bác_An cúi người chào nói,nãy giờ mới được nói
- Ồ!An hả??thôi vào nhà đi con_papa nói hiền
- Vâng ạ!!

Nó vào nhà cười nói,ngồi bên cạnh mọi người nó đem tất cả quà nó mua ọingười,tặng mọi người....nó cười hạnh phúc.....

- Thôi con lên phòng đây!_Nó nói và đi
- Ukm!An cũng lên phòng đi con,cũng mệt rồi!_Dì nói
- Vâng ạ!_An cười bước theo nó

Nó và An kéo valli lên phòng.....nó cười nhìn An nói....

- Phòng anh đối diện phòng em_Nó nói và chỉ về phía An
- Ukm!anh vào phòng trước nha!_An cười nói

Nó gạt nhẹ và vào phòng....căn phòng vẫn như xưa ko một vết bụi,tất cả đồ đều ở vị trí cũ...tất cả...tất cả vẫn còn nó nằm trên giường cảm giác ấm áp của ngày nào...đem điện thoại trong túi và họi điện...

_____Quán bar CRY_____

- HẢ??CÁI GÌ??BÀ VỀ VIỆT NAM RỒI ÀK_Thy hét lên

-

- Hihi vui quá mà!đang ở đâu vậy,đến quán bar Cry đi!

-

- Nhanh nha!

Thy mỉm cười tắt máy và bây giờ cả 4 ánh mắt đang nhìn Thy tò mò.....

- Như về hả??_Trường hỏi
- Như phải ko?_Nhi cũng hỏi hột
- Ukm!tí bà ấy lại đây nèk..._Thy cười nói
- Vui quá đi_Nhi cười nói
- Như về rồi!!_Trường thì cười hạnh phúc

Tại một quán cafe hăđang ngồi đó ánh mắt nhìn xuống phía dưới như đang chờ đợi một ai đó...và hăđang chờ thằng bạn thân sau 5 năm xa cách,hôm nay người đó đã trở về,hă có cảm giác gì khó tả lắm khi ngồi chờ.....

- Khang..._An vẫy tay lại
- Lâu quá vẫn khỏe chứ?_Hă nhìn An

An ngồi đối diện hă,nhìn thằng bạn thân cười hiền,nụ cười tỏa nắng.....

- Vẫn khỏe!còn ông xanh xao quá!
- Vậy àk!!!!
- Sao vậy?có chuyện gì sao??
- Ko!ko có gì??ông về khi nào?_Hă lắc đầu hỏi
- Mới về nèk....đáp máy bay là gặp ông đó!_An cười nói
- Àh!mà sao về đây vậy!!lần trước ông nói là lâu lắm mới về mà!
- Hihi bí mật.._An cười bí ẩn
- Cái gì mà bí mật nữa vậy!!!_Hă tò mò chưa bao giờ thấy thằng bạn như thế

- Thật ra thì mh về đây với một cô gái.....bla....bla...._An kể hết mội chuyện về nó cho hă nghe

Hă im lặng nghe hă kể...nào là gốc...nào là giống con nít....càng kể hă lại càng giống nó,trái tim hă chợt nhói đau....nỗi đau mang tên tình yêu....

Nó đón taxi bước nhanh vào quán bar mọi người đang nhìn nó. Chiếc váy ngắn bó sát, mái tóc uốn xoắn cột cao, đôi long mi cong vút, nó bước vào. Bây giờ nó là tâm điểm của sự chú ý....

Nó bước lại bàn đang có ba người đang nói cười vui vẻ....mọi người ngước lên nhìn nó xa lạ..

- Hello!em chào anh_ Nó vẫy tay chào Trường và cười nụ cười chết người

- Cô là ai??_Trường lạnh lùng đáp, dù trái tim đang đập liên hồi

- Hihi chết nha...ông Trường nhà ta tôn thờ chủ nghĩa độc thân mà!_Thy chămchọc

- Có ẻm xinh vậy nhá!!_Nhi cũng bon chen

- Anh ko nhớ ai sao??_Nó cười tươi

Thật sự nó rất khác so với 2 năm trước, nó cao hơn, xinh hơn và cách nói chuyện khác đi nhiều, nó che giấu được những cảm xúc trong nó và bây giờ là nó đã thay đổi nhưng trái tim thì ko thay đổi được.....

- What??ai là ai??_Trường chau mày

- Ah!mà khoan....._Thy nhìn nó suy nghĩ

- Aaaaa.....!Như_Thy hét lên và ôm nó

- Hihi chỉ có bà nhận ra tui thôi!_Nó ôm con bạn cười khúc khích

- O!Như....Như....hả??_Trường ấp úng

- Tui chứ ai nữa??Bạn bè ko nhận ra gì hết àk..._Nó chu môi giận dữ

- Như!_Nhi hét lên ôm chặt lấy nó

Chưa bao giờ nó và Nhi được thân mật như thế này vì ngày Nhi về nước là cũng là ngày nó ra đi, và nó cũng ngại lắm khi phải nói chuyện với Nhi vì nó biết nó còn yêu hân.....

- Hihi bà vẫn khỏe hả??_Nó cười rời vòng tay Nhi

- ukm!vẫn khỏe.....

- Như đẹp quá luôn ák...làm tui này ko nhận ra....._Trường nhìn nó khen

- Ukm!đúng rồi...có đi thẩm mĩ ko đây?_Thy cười gian

- Trời!tui đẹp chuẩn ko cần chỉnh nhá!

- Hihi mà bà về với ai vậy??_Nhi hỏi

- Tui về với một người bạn!

- Bạn!_Cả 3 đồng thanh nhìn nó

- Bạn trai hay gái_Thy hỏi nhìn nó chờ đợi

- Bạn trai!!_Nó thần nhiên đáp

- BẠN TRAI_Cả 3 lại được một trận hét lên

- Ukm!_Nó biết cả 3 người đang nghĩ gì, nhưng nó ko giải thích, nó ko muốn hân biết là nó chưa quên hân và cho Nhi và hân hạnh phúc.....Nó cứ nghĩ Nhi và hân đang yêu nhau....

- Người đó đâu rồi_Thy lại tò mò

- Đúng rồi đó, người đó ra sao??_Nhi cũng ko kém

- Hihi một tí tui sẽ giới thiệu mà!_Nó cười điện thoại cho An

An và hân đang trò chuyện rất vui, An đang kể về nó đứa con gái gốc bên cạnh hân suốt 2 năm qua....

" An ơi!An àk....nghe điện thoại em nèk.....Aniiiiiiiiiiiiiiiiii" Chuông điện thoại An reo lên và giọng nói vàng oanh của nó. Nó trả thù An đây mà, An mỉm cười nhìn vào màn hình là nó.

Hắn thì nghe giọng nói rất quen,giọng nói này làm hắn nhớ nó nhưng ko biết cóphải là nó ko nữa.....

- Anh nghe nèk...._An cười nghe

-

- Anh đang ở quán cafe nèk.

-

- Vậy ok!anh đến liền._An cười tắt máy,nói đến nó là An luôn phải cười

- Cô gái đó gọi sao??_Hắn chùn giọng hỏi

- Ukm!hay ông đi với tui gặp cô ấy luôn hak!!

- Ukm!cũng được!_Hắn cũng ko muốn lắm nhưng sao hắn tò mò về người con gái nàyquá.

Cả hai cùng bước ra khỏi quán,hai chàng trai hai phong thái khác nhau,một người lạnh lùng nhưng trong người toát lên một vẻ gì đó uy nghiêm,còn một người vui vẻ,nhìn rất là handsome.....

Tự dưng trái tim hắn hồi hộp như bao giờ hết,có một cảm xúc gì đó trong lònghắn,cảm giác ko tên...

Anh đến rồi nè_An cườichạy lại phía nó làm mọi người bất ngờ nhìn An.....Hai đôi mắt màu xanh nướcbiển,mũi rất cao và đặc biệt là nụ cười khiến người khác phải ngược nhìn...

- Hihi trẻ nhá!_Nó cười chọc An

- Hihi tại kẹt xe mà!

- Mà giới thiệu với anh...đây là mấy bạn em...Thy,Trường,Nhi_Nó nói và chỉ taytừng người

- Hihi chào mọi người!mình là Thiên An!_An cười nói

- Chào!_Trường khê chào,Nhi và Thy thì nhìn An cười thân thiện,thật sự mà nói vì An quá nổi bật....

- Mà anh đến với ai vậy??_Nó quay qua hỏi

- Ah!với bạn...._An nói quay lại phía sau

Hắn phải đi nghe điện thoại nên ko biết nó đang có ở đây....hắn chạy vào cười..

- Xin lỗi!...tui...._Nụ cười đã tắt và hắn đang chôn chân tại đó

- Đây là bạn anh_An chạy lại kéo“thằng bạn”

Nó đang xôn xao cùng Thy nên ko nhìn thấy hắn,nó đang cười quay lạithì.....” Xoảng” ly rượu trên tay nó đã rơi xuống từ bao giờ,anhmắt chùn xuống,rưng rưng.....

Khuôn mặt này nó đã ko nhìn thấy được 2 năm rồi,nó nhớ lắm ánh mắt khi nhìnnó,khi đôi mắt hắn khép lại nó luôn ngất hấn đến nửa đêm mà.....

Đôi tay rung rung,miệng cứ muôn 1 nói nhưng sao khó kẩn quá!Mọi người lặng nhìn chứ ko biết phải làm như thế nào?Dù biết là nó sẽ gặp lại hắn nhưng cũng ko bắt ngờ như thế nàychứ.....

An ngồi cạnh nó mà cũng chẳng hiểu gì....có cảm giác gì kì lạ lắm,nó buồn xuốnghắn....Bỗng nó nắm nhẹ tay An,bàn tay nhỏ bé ướt đầm mồ hôi như muốn nói mộtđiều gì đó....

- Chào!lâu quá ko gặp_Nó khê gật đầu nói,phá tan ko khí im lặng

- Ukm!vẫn khỏe hả??_Hắn nhìn nó ánh mắt đến xót thương...Người mà hắn đã ngheAn kể là nó sao,người mà làm cho An cười là nó sao??

- Vẫn khỏe!cảm ơn!!Ah!đây là Khang bạn em_Nó cười gượng nói

- Ukm!anh biết!_An cố cười chứ thật ra trong lòng anh cũng chứa hàng vạn câuhỏi tại sao?

- Còn đây là An BẠN TRAI em_Nó quay sang hắn nói,cố tình cho hắn nghe thấy

An còn bất ngờ hơn hẳn, nhưng anh cũng im lặng làm theo lời nó, cố gắng ngồi yên bên cạnh nó, thật sự anh cảm nhận được nỗi đau từ nó.

Mọi người ngồi đó chẳng ai nói câu gì, ko gian yên ắng đến lạ thường. An muốn hỏi nó và hình như An đã biết được điều gì đó.... “ko lẽ Khang là người đó sao??” An gạt đi những dòng suy nghĩ.... An biết nó vẫn còn yêu hẳn.....

Nó ghét sự im lặng, ghét cảm giác này, ko gian làm nó ngột ngạt.....

- Hihi sao ko nói gì hết vậy?? mọi người ko muốn tui về sao?? _Nó chu môi giận dỗi
- Ko có! mọi người nhớ bà lắm mà! _Thy cười nói
- Mà nè! ông học ngành gì thế? _Nó quay qua Trường hỏi làm bất ngờ
- Hả? _Trường giật mình
- Học bác sĩ đấy nhá! _Thy xen vào cười nói
- Hả? ghê nha! _Nó chớp chớp mắt đáng yêu
- Ko cần bất ngờ như vậy đâu? bạn bà giỏi xưa giờ! _Trường tự tin nói làm nó phì cười
- Haha ukm! ukm! tui biết bom rẻ mà! nhưng cũng đừng nổ như thế chứ! _Nó chọc Trường đỏ cả mặt
- Bà đáng ghét! _Trường cũng cười
- Mà bà sống có tốt ko?? _Nhi nhìn nó
- Tốt chứ? nhờ có “anh ấy” nên mình sống hạnh phúc lắm! _Nó nắm nhẹ tay An
- Àk.... ừm.... _An giật mình khi nghe nó nói..... nãy giờ An đang suy nghĩ về thái độ của nó và hẳn

Hắn im lặng nhìn thái độ của nó và An, hẳn buồn lắm, trái tim hẳn đã tan nát, sự chờ đợi để nói ra tình cảm cũng chẳng còn gì..... vậy mà hẳn nhờ người theo dõi nó sống như thế nào..... cuộc điện thoại lúc nãy là người ta thông báo nó về Việt Nam..... hẳn đang vui thì bất ngờ gặp nó.....

Suốt cả buổi cũng chẳng nghe ai nói gì, hẳn thì im lặng từ khi gặp nó.....

Nó nhanh chân bước vào taxi che giấu đi khuôn mặt đầy nước của mình, hai bên má nóng hổi, từng giọt, từng giọt rơi xuống khuôn mặt hoàn mỹ của nó và đã hai năm rồi nó chưa từng khóc vậy mà bây giờ nó lại.....

- Nè! khóc đi! _An đưa vai bên cạnh nó
- Tại sao.... tại sao... lại gặp nữa chứ? _Nó tựa vào vai An khóc và ôm siết lấy An
- Ukm! anh biết mà! _An nhẹ ôm nó vào lòng mình
- _Nó im lặng khóc chẳng nghe thấy tiếng nấc nhưng từng giọt nước mắt cứ rơi xuống...

An ngồi đó, An đau lòng lắm chưa bao giờ An làm nó khóc dù chỉ là buồn thôi nhưng hôm nay vì hẳn mà nó lại khóc nữa..... Nó mệt mỏi ngủ thiếp trên vai An.

Hắn đang lao vào trong gió, chạy như bay trên đường, gió thổi mạnh lắm làm rát cả khuôn mặt hẳn nhưng ko đau bằng nỗi đau nơi tim hẳn.... “Ah tìm em rất lâu rồi đó Như àk.... em sống tốt như thế sao? Bên An em hạnh phúc lắm àk....” Hắn chạy với dòng suy nghĩ.

Có lẽ hẳn sẽ bỏ cuộc đứng nhìn nó hạnh phúc, vì hẳn biết An sẽ làm nó hạnh phúc ko như ở bên cạnh hẳn đau khổ.....

6. Chương 6

Buổi sáng ánh sáng của thành phố nhộn nhịp, nó đang nằm trên giường, say sưa ngủ, nhưng nơi khóe mắt còn những giọt nước mắt vô thức đọng lại, hai gò má hồng lên trông rất đáng yêu.

Nó chợt tỉnh giấc, vươn vai kéo rèm cửa, ánh nắng chói chang làm mắt nó nheo lại nhưng nó cứ thích đứng đó nhìn cảnh vật xung quanh thật là đẹp. Nó vào VSCN và bước xuống nhà cười toe, nó là vậy đấy khi nào đau khổ lắm nó mới khóc chứ bình thường nó rất mạnh mẽ.

- Chào cả nhà!
 - Ukm! xuống ăn sáng đi con _Dì nó dịu dàng đặt thức ăn xuống
 - Cảm ơn dì!
 - Thức ăn, ăn quen ko con?? _Dì nó nhìn An âu yếm
 - Vâng ngon lắm! _An cười nói
 - Ôi trời ơi! nhìn quá nhỉ?? _Nó nói lí nhí chọc An
 - Em nói ai hả?? _An lướm nó
 - Ô!!! nói gì nhỉ? em nói dì làm ngon quá! _Nó giả vờ vô số tội
 - Em giỏi lắm!!
 - Ủa? mà hôm qua làm sao con lên phòng ngủ được vậy?? _Nó ngược lên nhìn cả nhà
 - An bế con lên phòng đó! con gái gì mà chơi cho ngủ luôn vậy àk! _Papa nó bỏ từ báo xuống nói
 - Anh hả? _Nó quay sang An
 - Chứ ai nữa? đề nghị em giảm cân nhá! như heo vậy!
 - Anh nói ai là heo hả??
 - O! anh nói thịt heo ngon ghê! _An đánh trống lảng
 - Phải hong? _Nó nhìn An té lữa
 - Phải mà! đúng ko Trúc _An cười nháy mắt với Trúc
 - Vâng! đúng rồi! _Trúc tinh nghịch nháy mắt lại
 - Hai người ăn hiếp em! _Nó giận dỗi
 - Có hong ta?? _An cười giả vờ suy nghĩ
 - Đâu có đâu! chị ăn hiếp anh An hoài àk _Trúc bắt bình, mới về được một ngày như Trúc và An đã rất thân. An thì rất giỏi thân thiện.
 - Huhu ba coi kìa! _Nó nũng nịu khóc
 - Ba thấy con ăn hiếp hai đứa thì có _Papa nó cười nói, nó trở về căn nhà lại tràn ngập tiếng cười nói.
 - Ba.... _Nó tức
 - Dì ơiiiii...dì nói câu công bằng đi _Nó quay sang dì “cầu cứu”
 - Hihi hai đứa ko được ăn hiếp Như đó! mẹ đánh đòn àk _Dì nó dọa nạt
 - Dì là số 1 mà! nghe chưa hả? _Nó đưa tay ra hiệu và quay sang “hai anh em An” nói
- Thế là cả nhà cười trước sự ngây thơ và đáng yêu của nó. Ăn sáng xong nó đi dạo quanh nhà, nhìn mọi thứ xung quanh. Nó đang tay đồn lấy mọi thứ hít thở thật sâu.
- Thoải mái chưa?? _An từ phía sau nó

- Hihi cảm ơn anh__Nó soay lại nhìn An cười

- Vì điều gì??

- Về tất cả,lúc em khóc,em cười điều có anh!

- Ko có gì!em vẫn....._An ấp úng

- Ukm!có đôi lúc em tưởng mình đã quên nhưng thật sự ko thể nào?hình ảnh đó cứ hiện về và sâu thẳm trong tim em đang nhớ rất nhớ__Nó như hiểu An muốn hỏi gì.

- Giờ thì anh đã biết!

- Biết gì!

- Biết mà!_An cười

Thật ra An đã yêu nó từ rất lâu,từ lần đầu tiên nhìn vào ánh mắt nó,nhưng có lẽ An phải chấp nhận,An cứ ngỡ rằng sẽ làm nó quên đi hẳn nhưng thật sự ko thể nào,An lặng nhìn nó,cảm giác gì đó nhói lên.

An bước nhanh ra khỏi nhà,An đã hẹn hẳn,An muốn nói rõ mọi chuyện ko muốn thấy nó đau khổ như thế nữa,

Trên sân thượng của một tòa nhà cao thật cao,hắn đứng đó chờ An,trái tim hắn đập lên từng hồi,ánh mắt xa xăm bao trùm cả một bầu trời âm đạm.

An bước tới,ánh mắt giận dữ,nắm áo hắn và đánh thật mạnh.

- Ông là đồ tồi!ông ko xứng đáng làm bạn tôi!

-_Hắn im lặng,nghe An oán trách.

- Cú đánh này là đánh để thay tình cảm Như giành cho ông đấy!đến giờ phút này cô ấy vẫn còn yêu ông đó!

- Như..._Hắn khẽ nhìn vào đôi mắt An

- Tại sao??ông ko tranh giành cô ấy chứ?tại sao??

- Như còn yêu tui sao??_Hắn lay mạnh vai An

- cô ấy đã nói thế!

- Vậy còn ông và Như!

- Cô ấy chỉ xem tui là anh trai!_An cười khổ

- Cảm ơn ông_Hắn ôm An

- Đừng cảm ơn hãy làm cô ấy hạnh phúc!nếu ko tui đánh ông nữa đó!

- Ông đánh đau thật_Hắn cười sờ mặt

- Hihi_An cười nhìn phía xa

Hai người con trai nhìn nhau cười ,hắn hạnh phúc,niềm vui đã trở lại,nụ cười của hắn tất cả điều đã trở lại.Hắn muốn hét thật to hàng ngàn hàng vạn câu“anh yêu em” cho nó nghe.Câu mà 2 năm trước nó rất muốn nghe và bây giờ cũng vậy.

Buổi trưa đầy nắng có người con gái khá xinh đang đứng chờ một người,một người làm cô hạnh phúc,cô đang cười một nụ cười tuyệt đẹp.

- Chờ anh lâu ko??_Hắn chạy xe lên hỏi

- Ko lâu!có chuyện gì sao anh!_Nhi hỏi

- Hihi có chứ!lên xe đi!_Hắn cười nhìn Nhi

Nhi bước lên xe mà niềm vui khôn tả,hắn đã cười trở lại,nụ cười của người mà cô đã từng yêu.“ừk...thì từng yêu” cô chợt buồn ngồi phía sau hắn,hắn im lặng ko nói gì nhưng cô cảm nhận được niềm hạnh phúc đang dần trào lên trong lòng hắn,rất hạnh phúc.

Chiếc xe dừng lại tại trung tâm mua sắm lớn,hắn chạy vào gửi xe và kéo Nhi vào trong.Bỗng Nhi sững người khi nhìn thấy hắn đang từ từ tiến tới quầy bán trangsức.Cô đứng nhìn hắn hồi hộp” ko lẽ...muốn cầu hôn mình sao?ko thể nào?”Nhi vội sua đi dòng suy nghĩ của mình.

- Em lựa giúp anh nha!_Hắn nhìn Nhi nói,làm trái tim cô tan nát

Thật ra hắn muốn cầu hôn nó,muốn làm cho nó bất ngờ nhưng vì là con trai ko biết chọn nhẫn nên phải nhờ vả Nhi.Nhưng hắn đâu biết rằng chính điều này làm cô đau khổ.

- Ok!_Nhi cười nói,che giấu cảm xúc của mình,hắn cũng có thấy đâu vì hắn có nhìn cô đâu chứ!

- Lấy ch o em cái này chị nhé!_Nhi nói với chị bán hàng

- Đẹp ko!Như sẽ rất thích cho coi!_Nhi cười nhìn hắn

- Đẹp lắm!cảm ơn em!

Hai người đứng nhìn nhau cười rất tươi mà đâu hay biết rằng có người nãy giờ đã nhìn thấy tất cả,nhìn thấy hắn cười hạnh phúc bên Nhi.Nó đứng đó lòng nặng trĩu trái tim quặn lên từng cơn đau.

- Nè!sao đứng đây?_An vỗ vai nó

- Chờ anh!em ko muốn mua đồ nữa!em muốn đi dạo!_Nó nói và bỏ đi

- O!thật là....._An lắc đầu chạy theo

Trên thảm cỏ xanh của công viên,nó đang dạo từng bước ,lòng nó đau lắm,hình ảnh hắn vui vẻ bên Nhi lại ùa về làm nó ghệt thở.

- Em buồn sao??_An đi bên cạnh hỏi

- Ko có!

- Em đừng gạt anh!anh thấy rồi!_An nói lúc nãy anh cũng nhìn thấy được hắn và Nhi

- Em.....

- Anh yêu em _An dừng lại ôm nó dịu dàng

-_Nó bất ngờ ko nói nên lời,đứng đó ôm nhẹ An

- Anh biết!em chỉ xem anh là anh trai,em còn rất yêu Khang,anh biết,nhưng anh ko thể lừa dối trái tim mình được nữa!những lúc em buồn,em khóc anh rất đau!

- Anh....._Nó ko biết phải nói như thế nào nữa

- Khang cho em niềm đau và nỗi buồn!anh cho em niềm vui nhưng mà niềm vui thì dễ quên còn nỗi buồn thì nhớ mãi đó Như àk!

- An àk!em xin lỗi anh!em ko xứng đáng được anh yêu đâu?

- Em đừng nói vậy!em xứng đáng được như thế vì em là một người con gái biết nghĩ cho người khác.Haizz.....nhưng anh cũng sẽ như thế thôi!Em hãy về bên Khang đi!Khang còn yêu em đó!_An nói rồi vòng tay nó ra

- Cảm ơn anh!_Nó nhìn An nói

Rồi An bước đi,trái tim anh đang đau nhói nhưng nỗi đau này yên bình lắm,ko dằn vặt,ko nặng trĩu là nỗi đau hạnh phúc khi làm người mình yêu hạnh phúc.Nó bên cạnh An lòng cũng ấm áp lạ thường.An luôn mang cho nó cảm giác bình an như chính tên của anh vậy.

Nó mặt chiếc váy trắng,đang đứng đón taxi lòng nó đang rất hồi hộp lúc nãy nó nhận được điện thoại từ hắn.

- Alo!Ai đây!

-< anh=“” nè!anh=“” mệt=“” lắm!=“”>

- Sao cơ?

- < anh....anh...khó=“” thở=“” quá!=“”>

- Anh sao thế!_Nó bắt đầu lo lắng

-< anh....mệt=“” và=“” khó=“” thở=“” quá!=“”>

-Anh đang ở đâu?

-< khách=“” sạn=“” xx=“” 301=“”>

- Em đến liền!

-< anh...anh....=“”>

Tút...tút...tút...Nó chỉ nghe được tiếng tút dài từ hắt.Chiếc taxi chạy thật nhanh lòng nó đang dâng lên từng cơn đau,nó lo lắng cho hắt gần như muốn khóc.

Bước xuống taxi nó chạy thật nhanh vào trong thang máy,người nó đang rung lênbần bật,trái tim nó như muốn nổ tung ra.

“Tĩnh...tong”Thang máy mở cửa ra,nó chạy thật nhanh đến phòng 301.Cănphòng im lặng nó đưa tay định mở cửa thì cánh cửa tự mở ra.

Bỗng nó nhìn thấy những ngọn nến được thắp lên xung quanh căn phòng,những bônghồng được xếp thành hình trái tim và dòng chữ I LOVE YOU ở ngay giữa,bóng baykhắp trần nhà.

Đèn chợt tắt,dưới ánh nến lung linh một người con trai bước ra từ từ và làhắt.hắt ko bị gì cả chỉ muốn nó đến gặp nên phải đành gạt nó.

- Anh yêu em Như àk!_Hắt lại gần nói

- Yêu tui!_Nó nhếch mép cười,nó hạnh phúc lắm chứ nhưng nhớ lại cảnh hắt đi Bên cạnh Nhi

- Yêu em từ hai năm trước!

- Vậy sao?_Nó đáp hồ hững

- Anh xin lỗi vì đã để em phải ra đi và đau khổ!

- Ko cần!bây giờ tui rất hạnh phúc!nếu anh ko sao thì tui về!_Nó nói và bước đi vì nó sợ nó sẽ ko kiềm được lòng mà chấp nhận hắt

- HẠNH PHÚC SAO?EM ĐỪNG TỰ LỪA DỐI MÌNH NỮA!!!!_Hắt hét lên

- Vậy anh nói anh yêu tui àk!Nực cười!lúc này còn đi bên cạnh Nhi hạnh phúc giờlại nói yêu tui!Nhanh thế nhỉ?_Nó cũng hét lên đầy khinh bỉ

- Sao em biết!_Hắt ngạc nhiên

- Nếu ko làm sao tui biết!

- Em ghen hả?

- Ai ghen chứ!tại thấy nên tui nói!_Nó lúng túng khi bị hắt nói trúng

- Cái này của em mà!_Hắt đưa cho nó hộp quà

- Cái gì đây!

- Mở ra đi!

-....._Nó mở ra và ngược lên nhìn hắt

- Tặng em đó!đã làm em hiểu lắm!

- Vậy là.....

- Anh nhờ Nhi chọn đó!bây giờ thì chấp nhận chứ!

- Em....._Nó thoáng đỏ mặt

Hắn nhẹ nhàng đeo nhẫn vào tay nó và hôn lên,ngồi trong lòng hắn nó cảm nhận được hai trái tim đang cùng hòa chung nhịp đập.

- Em có biết ý nghĩa của nhẫn ko?

- Thì là lời cầu hôn!

- Ko phải?

- Vậy là gì?_Nó tựa vào đầu hắn hỏi

- Nhẫn có hình tròn ko có nơi bắt đầu và nơi kết thúc,tượng trưng cho tình yêu vĩnh cửu và anh muốn chúng ta như thế!anh yêu em!_Hắn ôn tồn nói

- Em hiểu rồi!Em cũng yêu anh!

Hắn cúi đầu xuống hôn nó,nó nhắm mắt lại chờ đợi và.....“RẦM”.....Cánh cửa phía sau nó và hắn sập xuống và Thy,Trường,Nhi,An đang nằm lên nhau.

- Sao...sao...mọi người ở đây!_Nó đỏ mặt hỏi

- Tui kêu mọi người đi rồi mà!_Hắn nói lí nhí

- Tụi tui....Tại ông Trường đòi ở lại!_Thy ập úng nói

- Sao...tại tui chứ!Tại Nhi kia!_Trường nói và chỉ qua Nhi

- Ô!tại....tại An đó!_Nhi nhắm mắt chỉ về phía An

- Hihi_Nó và hắn phì cười trước liên khúc đổ tội của tụi bạn

- NÈ!CƯỜI ĐỦ CHƯA?_Cả 4 đồng thanh làm nó và hắn sợ sợ

- Tại...tại...haha mắc....cười quá!_Nó ôm bụng cười

- Thôi mà!hihi_Hắn nắm tay nó

- Tụi tui thấy hết rồi nhá!_Thy cười gian nói

- Thấy gì!_Nó giả ngu

- Thấy gì ta!thấy gì An nhỉ?_Thy cười nhìn An

- Anh yêu em!_An quỳ xuống chân Trường nói

- Em....em....ngại quá àk!_Trường giả giọng con gái

- Hahahaha_Thế là cả đám cười sặc sụa

Căn phòng khách sạn nhộn nhịp cả lên,nó nhìn thấy được niềm hạnh phúc từ mọi người và từ trái tim nó.

_____Tại sân bay_____

- Đi khỏe nha!tui nhớ bà lắm đó!_Nó ôm Nhi nói

- Ukm!bà cũng vậy!xin lỗi ko dự đám cưới được!

- Ko sao mà!_Hắn nói và ôm Nhi vào lòng

- Hạnh phúc nhé!quên anh đi!_Hắn nói vào tai Nhi

Rồi cô rời vòng hân, kéo valli từ từ vào trong, nước mắt cô rơi, cố kìm lòng để mà khóc trước mặt nó và hân. Bóng cô khuất dần sau những bức tường.

2 năm nữa lại trôi qua nó và hân bên nhau thật yên bình và ngày hôm nay là ngày nó lên xe hoa, nó mặc chiếc váy cưới màu trắng tinh, trông nó chẳng khác nào một thiên thần. Nó hồi hộp đi qua đi lại làm Thy chóng cả mặt.

- Bà ngồi xuống dùm cái đi!

- Tui hồi hộp quá!

- Nhưng tui chóng mặt quá!

- Wou! con đẹp quá! _Dì nó bước vào khen

- Cảm ơn mẹ _Nó nói làm dì nó giật mình

- Con..... _Dì nó hạnh phúc ko nói nên lời, bà đã chờ đợi tiếng mẹ này suốt 20 năm.

- Con yêu mẹ! _Nó ôm dì nó vào lòng âu yếm

Hân đứng bên ngoài nhìn nó, hân mặc bộ vest đen đầy lịch lãm, đang sánh bước cùng nó lên đại sảnh và sau lời tuyên thệ nó và hân chính thức làm vợ chồng, sau nụ hôn dài và tràn pháo tay rục rịch.

An nắm tay Thy đầy âu yếm và hạnh phúc, anh đã tìm thấy được một nửa của mình rồi và đó là Thy, Trường cũng cười hạnh phúc khi thấy nó đã bình yên.

Chiếc xe mui trần đang từ từ tăng tốc, nó đứng lên trên, tung bó hoa về phía sau và vẫy tay chào mọi người, phút chốc chiếc xe mất dần.

Mỗi người sinh ra đều có một hạnh phúc của riêng mình và nó cũng vậy hạnh phúc của nó là hân như một định mệnh đã an bài.

The End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-hon-nhan>